

PRISIKĖLIMO BELAUKIANT

AUSRA NAUJOS GADYNĖS...

Anais mūsų tautai juodais laikais Maironis dainavo ir išdainavo aušros patekėjimą. Dabar gi politinei šio meto padėčiai apibūdinti galėtume panaudoti J. Aisčio posmo eilutę, kad „sopulingyn vis naukias skliautas“.

Tačiau ir šioje politinės neviltingos juodumoje, apgalvodami Šv. Tėvo Pijaus XII Šv. Velykų proga pasakytus žodžius, matome, kad nežiūrint to politinio neviltingumo yra aiškios giedros reiškiniai. Iš tiesų juk kitaip ir negluma suprasti Pijaus XII žodžių:

„Norėtume, mieli vaikai, kad antroji naktis, naktis, kuri užvaldė pasaulį ir prislėgė žmoniją, greitai susilauktų aušros ir būtų išbučiuota naujos saulės spindulių.“

Jau daugelį kartų esame davę suprasti, kad visų tautų ir visų žemynų žmonės yra priversti gyventi netekę pusiausvyros ir baimėje sukrėstame ir neramiame pasaulyje. Paklydimas beveik neišskaičiuojamomis formomis pavergė žmonių protus.

Tačiau ir šioji pasaulį apglėbusi naktis rodo aiškių žymių aušros, ateisiančios su nauja diena, kurią bučiuos nauja saulė, daug daugiau akinanti.“

Paminėjęs tuo būdu naujų geresnių laikų artėjimą, Pijus XII savo velykinėje kalboje užsimena apie naujus žmogaus proto laimėjimus, pabrėždamas, kad branduolinės energijos apvaldymas praktiškai jau pradėjo naują epoką. Jau esama naudojama šios energijos pagalba pagaminta elektros šviesa ir energija, kuri jau nuo milijonų metų palaiko degančias žvaigždes ir saulę.

„Taciau visa tai dar yra naktis. Naktis pilna, jei norite, troškimų ir vilčių, bet gi naktis. Naktis, kuri net galėtų staugi pavirsti audringa, jei šen bei ten pasirodytų žaibų atšvaitės ir pasigirstų perkūno dundėjimas. Argi ne tiesa, kad mokslas, technika ir organizacija dažnai pavirsta žmonėms baimės šaltiniu?“

Dėl tos priežasties jau nesijaučia saugūs, kaip kitais laikais. Mato pakankamai aiškiai, tik pažanga viena negali atnaujinti pasaulio. Daugelis jau įmato, — ir jau prisipažįsta, — kad buvo susilaukta šios pasaulinės nakties, tik dėl to, kad Jėzus buvo suimtas, kad buvo norėta išjungti iš šeimyninio, kultūrinio ir socialinio gyvenimo.“

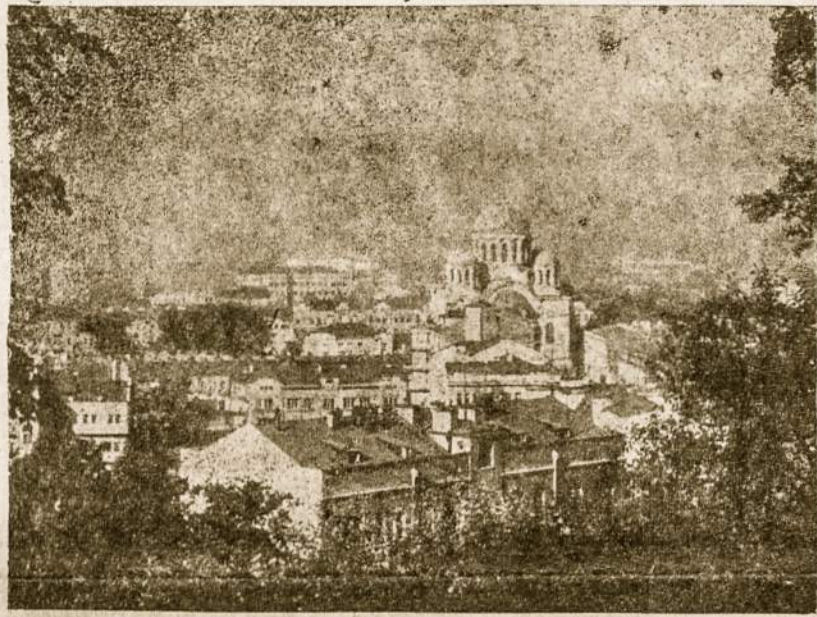
Be abejonės, šis taip ryškiai apibūdintas dvasinis žmonių nihilizmas yra dabartinės „pasaulio nakties“ priežastis. Netenka abejoti todėl, kad taiką galima įgyvendinti tik remiantis dvasiniu pradū, tik tada, kai bus nurintintas sunkus, materialinis „antkapio akmuo“, slegiantis visą žmoniją.

LAISVĖ PAVERGTIESIEMS
Negalime nepaminti taip pat

reikšmingos JAV valstybių užsienio reikalų ministerio Foster Dulles kalbos, pasakytos antrąją Velykų dieną „The Associated Press“ agentūros bankete. Šioje kalboje Foster Dulles pirmą kartą naujame prezidento Eisenhowerio periode aiškiai apibrėžė JAV užsienio politiką, ypatingai pabrėždamas pasiryžimą ir toliau laikytis nusistatymo, kad visoms tautoms turi būti suteikta laisvė.

Ypatingai priskiriama šiai kalbai reikšmės dar ir todėl, kad ji buvusi užgirta paties Eisenhowerio, kuris prieš tai ją peržiūrėjęs ir patvirtinęs.

Mūsų pasitenkinimas dėl šios kalbos yra suprantamas, nes esame tarpe Dulles minėto „tuzino“ tautų. Taip pat iš jo kalbos aiškėja, kad pavergtųjų tautų sąskaiton, JAV valstybės su Kremliumi nesudarys jokio susitarimo, kaip tai jau esame pa-

Kauno miesto vaizdas, žiūrint nuo Vytauto kalno.

Foster Dulles tuo klausimu taip pat kalbėjo: „Leiskite išdėstyti sovietų vadovams mūsų tikrąjį tikslą. Smerkiame ir priešinamės jų imperializmui; ieškome pavergtųjų tautų išlaisvinimo. Tačiau tam ryžtamės vedami ne idėjos apsupti Rusiją nedraugingomis pajėgomis, bet dėlto, kad taika yra pavojuje ir laisvė bus suprantama kaip pasityčiojimo žodis, kol suskaldytos tautos nesusijungs ir pavergtos tautos nebus išlaisvintos“. Savo kalboje F. Dulles išsamiai palietė visus šio meto aktualius klausimus, pabrėždamas aiškų JAV valstybių nusistatymą ir toliau palaikyti įvairius kolektyvinius taikos palaikymui sudarytus paktus, nežiūrint Kremliaus grąsinimų nušluoti nuo žemės paviršiaus. Šia proga, pagrįsdamas tokių paktų reikalingumą, pareiškė: „Sovietų vadai, be abejonės, norėtų kad laisvosios tautos būtų silpnos ir suskaldytos, nelyginant anais laikais, kai Kremliaus žmonės pasiglemžė, viena po kitos, tuzino tautų nepriklausomybes“.

Bendrai Foster Dulles kalbą galima sutraukti į šiuos punktus: 1. Sovietai kėsina pavergti ir daugiau tautų; 2. nuo agresijos sovietus sulaiko tik JAV galybė bei baimė, kad tos jėgos bus panaudotos sovietams sudrausti; 3. prekybinių ir pagalbos ryšių tvirtinimas su laisvomis tautomis; 4. Pastangos pasiekti nusiginklavimą, ypatingai kreipiant dėmesį į atominių ginklų gamybos suvaržymą; 5. JAV valstybės mato, kad sovietų taktika veda prie karo, tačiau atmata karo prielaidą, tikėdama, kad karo esą galima išvengti.

tyrę iš hitlerinės Vokietijos ir komunistinės Rusijos.

Tuo būdu, matome, kad laisvasis pasaulis yra palankiai nusistatęs mūsų kovos dėl nepriklausomybės atžvilgiu. Belieka mums patiems vieningai siekti laisvės.

Artimųjų Rytų problemos šioje kalboje paliestos paviršutiniškai, tačiau aiškiai duodant supratimą, kad šių problemų sprendimas negali būti grindžiamas tik nacionalistiniu nusistatymu, kurstomu iš šalies Maskvos nusikaltėlių.

Be abejonės, šis paviršutiniškumas suprantamas, nes Artimųjų Rytų padangėje reikia iaukti dar didelių įvykių, tuo būdu, JAV valstybių pasisakymo negalima buvo nei laukti.

Jordanijoje vykstantis apsilvymas nuo prokomunistinio gaivalo vyksta ir toliau. Šiame procese be pačios Jordanijos yra suinteresuotos ir Sirija, Egiptas bei Irakas. Atrodo net, kad galima laukti ginkluoto kivirčo ir tarp šių valstybių. Jei toks kivirčas iškiltų, tenka manyti, kad ir Izraelis nepasiliktų nuošalyje. Gi turint galvoje Eisenhowerio planą Artimiesiems Rytams paremti kovoje prieš komunizmą ir Maskvos grobuoniškas užmačias, neatrodo sunku leisti į pranašystes...

— a. b. c. —

— Balandžio 11 - 12 dienomis Vašingtone įvyko Lietuvos laisvinimo veiksmų konferencija. Dalyvavo VLIKo Prezidiumas, Amerikos Lietuvių Tarybos Vykdomasis Komitetas, Lietuvos Laisvės Komiteto atstovai ir min. P. žadeikis. Apie konferencijos nutarimus bus pranešta vėliau. (E.)

BROLIAI LIETUVIAI!

AUSROS VARTŲ LIET. PARAPIJOS LAIK. EINANČIO KLEBONO PAREIGAS KUN. J. MARGIO, MIC. VELYKŲ PROGA SVEIKINIMAS BROLIAMS TEVYNĖJE, PERDUOTAS PER „AMERIKOS BALSĄ“

Sveiki sulaukę Šventų Velykų! Mes, esantieji laisvėje, apgailestaujame, kad dar nesulaukėme tos laimingos dienos kurioje galėtume sveikinti Jus, ramybę ir taiką nešančiais Kristaus žodžiais: „Mano taiką jums duodu“. Šitie Kristaus žodžiai buvo pratarti tiktai jau po visų Jo kentėjimų ir garbingo prisikėlimo.

Mes, lietuviai Argentinoje ir visame laisvame pasaulyje tik paviršutiniai Velykų proga giedam „Linksmą dieną mums prašvito, o mūsų širdys yra prislėgtos liūdesio, nes žinome, kad jūs brangiojoje tėvynėje tebekenčiate skausmus ir nešate vergiją, kad dar tebegyvenate D. Penktadienio tragedijos šešėlyje. Broliai, mūsų tautos laisvės ir prisikėlimo diena dar neprašvito. Ne tris dienas — kaip Kristaus kūnas kad išgulėjo kape — bet jau tryliką metų, kaip neša vergijos pančius mūsų tauta. Lygiai jau tiek pat metų, kaip mes dirbame ir darome žygių, kad tie vergijos pančiai būtų sutraukti ir nuo mūsų tautos kapo būtų nuimta okupacijos našta. Ir toliau nenustosim dirbti ir melstis iki Kristus nepriekels mūsų tautą laisvam gyvenimui.

Spėliojame, kad nekartą jums, o taip pat ir mums, kyla sekantys klausimai: „Kodėl nesukyla visos laisvosios Vakarų pasaulio tautos prieš neteisėną Jūsų užgrobimą ir naikinimą? Ko dar laukia? Nesuprantame, kaip jos nesigėdina sėdėti ir kelti tostus prie bendro stalo su žmonių ir tautų naikintojais? Kokia viltimi dar derasi su žmogžudžiais ir apgavikais? Jūs visai teisingai skundžiatės, kad laisvosios pasaulio tautos, kaip kad ir Poncijus Pilotas, giriasi, kad turi galios jus išlaisvinti, bet kai reikia žodžius paremti darbais, pilotiškai nusiplauna rankas.“

Kad ir kaip ilgai tęstusi mūsų tautos vergija, neabejotinai, vieną dieną nukris ir nuo mūsų tautos laisvės kapo sunkusis akmuo. Jei nepajėgys laisvosios pasaulio tautos tai atlikti, dangaus angelai jį nuris.

Ar neteikia jums vilties, kad ir sekantis evangelijos pavyzdys. Vieną kartą apaštalai plaukė kartu su Kristumi per ežerą. Beplaukiant pakilo didelė audra. Išsigandę apaštalai pradėjo šauktis, laivelyje miegančio, Kristaus pagalbos: „Viešpatie, gelbėk, mes žūstame“. Atsiliepdamas į jų pagalbos šauksmą, Kristus vienu žodžiu nutildo audrą ir tarią apaštalams: „Kodėl jūs tokie bailūs ir menko tikėjimo“. Nejaugi dangaus ir žemės Sutvėrėjas negalės suvaldyti vėją ir jūrą? Nejaugi pati gamta galės sunaikinti savo Sutvėrėją? Tai amžinai viltį teikiančias pavyzdys, kad Kristus visad yra greitas mums pagelbėti, jei tik su tvirtu pasitikėjimu mes Jo pagalbos šaukiames. Todėl, brangūs broliai, nebijokite, kad ir kaip žiaurus okupantas jus slėgtų ir naikintų. Laikui atėjus, jis bus vienu Kristaus žodžiu pašalintas. Ta žemė, kurią Marija taip mylėjo, negalės ilgai likti mūsų tėvynės ir Kristaus priešų mindoma. Pasitikėkim daugiau Dievo galybe, o ne žmonių išrastais moderniais ginklais ir prigamtųjų atominių bombų kiekiais.

Kristaus prisikėlimas — Jo pergalė prieš blogį ir tamsybių galybę — yra mūsų viltis, kad mūsų brangioji tėvynė išeis laimėtoja prieš savo priešus ir garbingai prisikels. Laukiame ir tikim, kad ši linksma diena tikrai ateis, atnešdama mūsų broliams laisvę ir prisikėlusio Kristaus teikiamą ramybę. Tada tikrai visa tauta galės su džiaugsmu užgiedoti „Linksmą dieną mums prašvito...“.

KODĖL NE MES?

Kalbėti apie vienybę lietuviai yra pratę. Tai gal viena iš mėgiamiausių jų temų. Ne tik kalbama, bet net ir deklamuoti pradama. Neišsemiama tema. Kiekvieną kartą vis naujos mintys ir idėjos kyla. Tačiau keista! Kai tik reikia ką nors konkretaus padaryti, taip vienybė ir pabyra, lyg žirniai išpilti iš maišo. Bet yra žmonių, kurie vienybės mintimi gyvena. Jų mažai, tačiau yra. Ir tik jų dėka ta vienybė klesti, kiek ji iš viso pajėgia klestėti. Gerai kažkas yra išsireiškęs: „Vienas lietuvis — vienybė, du lietuviai — draugai, trys lietuviai — partija“.

Neseniai viena iškilminga proga buvo iškelta sekanti mintis: padarykime vieną mėnesį metuose lietuviško solidarumo mėnesiu. Labai paprastai skamba.

Konnorsreuth'o stebuklas kartojasi jau 31 metai

Kaip per praėjusius 31 metus taip ir šių metų Didįjį Penktadienį sunkiai kraujas iš Teresės Neumanaitės turimų Kristaus kančios ženklų. Ji turi kojų, rankų, erškėčių spyglių galvoje ir perdurto šono žaizdas. Ji be sąmonės išgyvena visus Kristaus kančios epizodus — nuo Alyvų darželio iki mirties ant kryžiaus. Jau virš 30 metų kaip T. Neumanaitė gyvena be jokio maisto. Priima tik šv. Komuniją. Kaip kiekvienais metais taip ir šiemet prieš Velykas į Konnersreuth'ą suplaukė tikstantieji tikinčių ir netikinčių pasižiūrėti šio nuostabaus ir natūraliai neišaiškinkamo reiškinio.

Imkime ir padarykime. Bet ką daryti? Klausimas lengvai atsakomas, tik nepaprastai sunkiai įvykdomas. To mėnesio metu lietuvis lietuviui būtų brolis, draugas bičiulis. Būtų pamiršta rietenos, ginčai, nesutarimai. Paduotų kiti kitam ranką ir eitu dirbtų bendro darbo. Nė vienas laikraštis ar žurnalas nespausdintų tokios medžiagos, kuri būtų nukreipta prieš bet kurią iš lietuvių. Kas to nesilaikytų, nusikalstų savai tautai.

Vėliau būtų galima tokį mėnesį pratęsti. Nejaugi mes tik vieną mėnesį tegalime būti lietuviais, gyvosios lietuviybės nešėjais? Tokiais reikia išlikti visą laiką. Kodėl tokio mėnesio reikia? Turbūt aiškinti neverta. Gal tik vienas mažas paaiškinimas čia reikalingas. Lietuvos reprezentacija laisvajame pasaulyje nėra pasiekusi atitinkamo lygio. Į čia reikia mesti visas savo jėgas. Nesutarimas tarpusavyje Lietuvos neišlaisvins. Gerai yra pabrėžęs Lietuvos konsulas P. Daužvardis per jaunimo Vasario 16 d. minėjimą Chicagoje: „Aš jums užtikrinu, kad tie, kurie dabar pešasi, kas valdys Lietuvą — jos nevaldys“. Jėgos turėtų būti kreipiamos reprezentacijos ir Lietuvos bylos kėlimo linkme. Štai tokiam reikalui tokio mėnesio ir reikia.

Šiam reikalui geriausias mėnesis (Tęsinys 2 psl.).

ŽIBALO PROBLEMA

Artėjant žiemai didelei daugumai vėl iškyla žibalo problema. Ypač mažesnių miestelių ir priemiesčių gyventojams. Didelių atsargų iš kur čia prisidarysi — nei indų atatinkamų, nei atliekamo kapitalo. Žibalo problema nėra tik atskirų gyventojų rūpestis, bet tai valstybinė problema, kuri šiuo metu turi būti pati svarbiausia.

Svetimų valiutų atsargos baigiasi, Neatradus greitai šaltinių joms papildyti, per keletą mėnesių jos išseks. Tada atsidurtume tamsoje ir pėsčiomis vaikštintume. Tiesa, nevisiškai tamsoje. Apie trečdalis lempučių galėtų žibėti, ir apie trečdalis traukinį ir autobusų bei tramvajų riedėtų. Tokiai energijai pagaminti užtektų vietinio žibalo.

ŽIBALO EŽERAS 4 KV. KM.

Skaičių mėgėjams truputį statistikos. — 1955 m. Argentinoje buvo sunaudota įvairių žibalo produktų 11.810.000 tonų. Tai būtų 4 kv. km. ploto ežeras 3 m. gylio. Ir tai būtų tik 70-ji dalis tos žibalo jūros, kuri pereinama metais pasaulyje buvo pagaminta (835 milijonai tonų). Iš to sunaudoto ežero tik šiek tiek daugiau trečdalis — 37,8% paeina iš vietinių žibalo šaltinių, o visa kita (8.3000.000 tonų) nupirka už dolerius užsieniuose. Vidutine kaina 20 dol. už toną susidaro didžiulė suma — 166.000.000 dolerių. Prie to dar transporto išlaidos 37,5 mil. dol. Vien tik naftos lėktuvams buvo įvežta 66 milijonai litrų. Kas sunaudoja tokį žibalo ežerą? Be abejo, daugiausia pramonė — 44,8%. Elektros jėgainės paėmė 15%. Susisiekimui ir transportui 40,2% (automotorams — 24,4%, geležinkeliams — 12,7%, laivininkystei — 2,4% ir aviacijai — 0,7%). Pereinama metais sunaudojimas pakilo 8%. Kainos taip pat žymiai pašoko, o transportas dar daugiau dėl maišaties Sueso kanale. Taigi, dar daugiau dolerių turės išplaukti užsienin už žibalą.

SUSPROGĖS DIDYSIS PROJEKTAS

Buvęs valdovas norėjo klausimą išspręsti iš pagrindų — atiduoti ilgiems metams apie 50.000 kv. km. teritorijos vienai amerikiečių bendrovei. Tada būtų žibalo ir pinigų. Automobiliai galėtų birtti, lėktuvai zvimbti padangėse ir žiemai atėjus laisvai kūrntume žibalinės krosnelės, šildytumės ir gerume „mate“. Bet visados, kad ir geriausiame projekte, yra vienas silpnas punktas. — Anuo projektu būtų pažeista taip aukštai iškelta gyventojų savimeilė. Valstybės viduje būtų sukurta kita valstybė (tokio didumo kaip Nepr. Lietuva be

Kodėl ne mes?

(Atkelta iš 1 psl.).

nuo — birželis. Už tai kalba priežastys. Pirma, tai skaudžiausias mūsų tautos laikotarpis. Geriausias jėgas sunaikino žiaurioji okupanto ranka. Birželis lietuviams visiems amžiams liks gedulo mėnesiu. Gi gedulą reikia įprasminti. Pasakyti, kad dabar mes gedim, nėra viskas. Tie, kuriuos palikome Rainių Pravieniškių ir kituose Lietuvos miškelniuose, nekalbėjo. Jie kentėjo, dirbo ir žuvo, kad darbu liudytų tautai apie jos dvasią. Lietuviško solidarumo mėnesiu mes bent mažą dalelę prisidėtu-me prie jų aukos tikslo.

Vacl. Kleiza, Draugas

Vilniaus krašto) su sava administracija, aerodromais, geležinkeliais, nors neoficialiai bet ir kalba. Ir kai pramatant tokį žibalo gausumą, dalis jo užpilta ant bažnyčių, valdovo projektas sprogo.

PRODUKTINGI ŠULINIAI UŽDAROMI, O GAZAS ATGAL SPAUDŽIAMAS Į ŽEMĘ

Teknikų rodyta, kad žibalo turime pakankamai ir daugeliui metų. Tik jis yra giliai po žeme ir toli nuo vartojimo centrų — Mendozos ir ypač Saltos provincijose.

Dabar tokia dilema — ar ir toliau tą žibalą laikyti po žeme ir nepasiduoti svetimų kapitalistų įtakon, ar įsileisti kiek svetimo kapitalo savo žibalo šaltinių eksploatavimui. Atrodo, kad nugalė antroji — racialesnė nuomonė. Suprantama, kad be užsienio kapitalų nieko negalima padaryti. Paliktume kaip šuva prie šieno kupetos.

Pirmoji problema tai transportas. Vien tik dviejose vietovėse — Campo Duran ir Madrejones, 390 km. nuo Saltos yra jau išgręžta 17 šulinių, kurių kiekvienas per dieną duotų apie 1000 kub. m. žibalo. Didžiausia jėga tas žibalas nori vėžtis laukan, bet kol kas vamzdžių valvulės uždarytos — nėra transporto. Vagonų - tankų maža tėra ir transportas geležinkeliu yra lėtas ir brangus, o požemių vamzdžių sistemos tiesimo darbai tik dabar pradėta rimčiau rūpintis. Ir vis pietinių kraštų tempas. — Jau antri metai laikraščiai rašo, technikai įrodinėja ir reikalauja, kad sumokamus dolerius užsieniui už įvežamą žibalą reikia naudoti tų vamzdžių tiesimui. Tas pats su natūraliniu gazu. Vien tik šuliny Medrejones 4 gali duoti 70% to kiekio, kurį sunaudoja Bs. As. su apylinkėmis. Bet šis šuliny irgi laukia savo vamzdžių. Kai kurie šuliniai eksploatuojami, bet paimant tik žibalą, kuris transportuojamas sunkve-

iš įvairių krštų. Valstybiniai Žibalo Šaltiniai (YPF) pranešė, kad šie pasiūlymai bus svarstomi... 12 dienų ir tada bus atsakymas. Tuo tarpu vienintelė Š. Amerikos b-vė, kuri dalyvavo varžytynėse, nori gauti atsakymą mėnesio bėgy, nes ji turinti pasiūlymą 400.000 tonų plieno pirkimui, kuris šioms darbams reikalingas. Šio plieno kaina po mėnesio jau pakilsianti dėl tarptautinių paklausų. Tai matome tempo sinkronizacijos stoka šiauriečių ir pietiečių veikloje.

17 MILIJONŲ IR METAI DARBO VELTUI

Truputį apie pačią grėžimo techniką. Saltos provincijoje jau nuo 1927 m. eksploatuojama žibalas, bet darant grėžimus tik 1600 — 3000 m. gylio. Eksploatacija vos apsimokėdavo. Nuo 1951 m. gilesniais grėžimais atrasta šaltiniai, kurie savo produkcija gali lygintis su geriausiais Venecuelos šaltiniais.

Geologams nšutacius kurioje vietoje grėžtinas šuliny, pastatomas 47 — 50 m. bokštas ir kiečiausio metalo grąžu pradeda darbas. Grąžtų kompleksas ir bokštas kainuoja apie pusę milijono dolerių. Pradžioje maždaug kas 200 m. reikia keisti grąžtą, nes sudyla. Giliau dar kietesni sluoksniai ir jis greičiau dyla. Žemiau 2000 m. kartais kas 10 m. reikia ištraukti vamzdžius ir keisti grąžtą. Panašus vaizdas kaip grėžiant vandens šulinį prie namų, tik viskas šimta kartų didesniai maštabe. Deja, nevisados duoda rezultatus. Štai šuliny Medrejones 5 išgręžtas 4.5000 m. gylio, grupė žmonių dirbo virš metų laiko ir... nieko. Tik praktikos pamoka. Už tat netoliese jo kitas šuliny jau 4.230 m. gilumoje jėgą nepaprastą savo produkcija, lygintina tik su geriausiais Amerikos šuliniams.

Tokį šulinį grėžiant dirbama trimis pamainomis nesustojant nei minutės. Ir darbas trunka metus laiko ar daugiau. Žibalo laukuose išdygsta nauji miesteliai, su mokyklomis, ligoninėmis, bažnyčiomis; kinais. Namai

Aušros Vartų par. sekmadienio oratoria, kurią lanko ir dalis lietuviukų

žimiais ir vagonais. Gazas einas iš tų šulinių atgal spaudžiamas į žemę 380 — 400 atmosferų jėga, kad palauktų kol būsiami vamzdžiai jį nuves į Bs. Aires... Iš kito šulinio gazas keleta vamzdžių nuvedamas į pakiletą vietą ir uždegamas. Pasidaro lyg mažas ugniakalnis rūkstantis dieną ir naktį.

Paskelbtos varžytynės 1500 km. vamzdžių (12 colių diametro) tiesimui nuo Campo Duran iki San Lorenzo žibalui bėgti, 1790 km. gazo vamzdžių (24 c.) nuo C. Duran iki Bs. Aires, destilerijai ir kitiems pagalbiniams darbams. Tai įvykdžius vietiniai šaltiniai patiektų virš pusės reikalingo žibalo kiekio. Darbų suma siektų apie 270 milijonų dolerių. Atsiliepę į varžytynes su pasiūlymais 15 firmų

įrengiami su visu modernišku komfortu, kad bent tuo dirbantiesiems atlyginti jų atskyrimą nuo didesnių miestų.

Įvykdžius minėtus darbus ir dar kitus pagal paruoštą planą. 5 — 6 metų bėgy būtų apsirūpinama reikalingais žibalo produktais iš vietinių šaltinių. O išmokamos milžiniškos dolerių sumos būtų galima panaudoti kitiems dalykams.

J. K.

„Eltos“ biuletenis ispanų kalba numatyta leisti Kolumbijoje. Tuo reikalu susitarta su Kolumbijos L. K. Komitetu. Atsakomuoju redaktorium bus kun. M. Tamošiūnas. Adresas: Padre M. Tamošiūnas, Comité Católico Litano, Carrera 39 No. 54 — 31, Medellín — Colombia, S. A. Šis „Eltos“ biuletenis aptarnaus visą P. Ameriką.

Okupuotoje LIETUVOJE

LIAUPSINIMAS IR TIKROVĖ

„Literatūra ir Gyvenimas“ 8-jo numerio vedamasis pašvėstas sovietinės armijos liaupsinimui, nors tai su literatūra neturi nieko bendro. Vacys Reimeris paleidžia tame straipsnyje propagandinį tuščią burbulą, kad „Jokia pasaulio ginkluota jėga negali prilygti tarybinės armijos paruošimui ir apginklavimui“. O jau stačiai šlykščiai skamba tokie tvirtinimai: „Nėra kitos tokios armijos, kuri būtų moraliskai taip vieninga, vienalytė, kurios vėlavoje būtų įrašyti tokie kilnūs tikslai ir šūktai“, kai visi žino tos rmijos ir jos vadovybės „morale“ ir „kilnumą“ iš pereinū keliolikos metų patyrimo. Vengrijoje raudonoji armija šaudė iš tankų į beginklius patriotus. Raudonoji armija okupavo 1940 m. Lietuvą ir kaimynines Pabaltijo valstybes.

83 M. SENUTĖ TURI DIRBTI

Vilkaviškio tarybiname ūkyje gyvenanti 83 metų senutė Ona Bunevičienė visą laiką dirbo kolūkyje šėrike. Dabar jai, pasak soc. aprūp. min. J. Stimburio, bus teikiama pensija. Tai dar vienas įrodymas, kaip bolševikinėje santvarkoje žmonės verčiami dirbti net tokios senatvės sulaukę, ko nėra, turbūt, nė viename kitame krašte pasaulyje.

— (E). Lietuviais kapitonais nepasitiki. Vilniaus radijas dažnai giliai Klaipėdos žvejus, kurie šiaurės Atlante žvejoja silkes. Tačiau įdomu, kad laivų kapitonų vardai dažniausia rusiški: Netkovas, Dudninas, Žirakorskis, Koleckiukas ir pan. Klaipėdos jūreivystės mokykla per 10 metų yra išleidusi apie 700 jūreivių (vien tik šių metų laidoje esą apie 130), tai ir kapitonais jau būtų buvę galima paruošti daugiau lietuvių. Bet matyti, čia veikia dar jį kita priežastis: Sovietai lietuvių jėutybės kapitonais ne labai pasitiki, ypač kai laivai leidžiami toliu nuo Klaipėdos.

LEONARDAS SRUOGA

RETOS PROGOS AKIVAIZDOJE

Besibaigiančios vasaros laikotarpyje Argentinos Lietuvių Pramonininkų ir Prekybininkų Sąjunga neparodė didesnės veiklos. Gal tai ir ne visai gera, bet kitų organizacijų rengtų piknikų tikrai nestigo... Sąjungos stojimas į varžybas toje srityje daug naudos niekam nebūtų atnešęs. Pačiai sąjungai nėra reikalo nei prasmės ieškoti įplaukų parengimų būdu.

Tenka pripažinti, kad kelių metų gyvavimo laikotarpyje sąjunga nepajėgė pilnai įgyvendinti pradžioje numatytų tikslų. Virš pusantrų metų užėmė beprasmią ginčai valdybos viduje, iki buvo atspalaiduota nuo kelių asmenų, kurie, gal ir be blogų norų, daugiau ar dē nei statė. Antra tiek laiko prabėgo rengiant tankiai pasikartojančius pobūvius, kurie, nors ir susilaukdavo didelio pasisekimo, pareikalavo begalės laiko ir įtempto visos valdybos darbo. Sąjungos pagrindinių tikslų įgyvendinimui tų pobūvių išdavos gavosi gana nereikšmingos.

Iš pat pradžių daugumai buvo aišku, kad be nuosavos pastogės sąjungai prisiels žlugti, kaip kad žlungo visa eilė kitų Argentinos lietuvių organizacijų, nepajėgusių įkurti savo centro. Kelių pasiryžusių dėka, prieš 10 mėnesių pasisekė įgyvendinti Sąjungos Fondo mintį, atidarant dvi banko sąskaitas ir sudarant finansinį branduolį. Tuo žygiu pirmieji Fondo nariai: pp. Čikštas, Geigas, Eidukonis, Šulnis ir Survila, ne tik parodė pilną Sąjungos reikalų supratimą, bet, duodami pavyzdį visiems, savo žodį parėmė konkrečiu įvykdymu. Pradėtas Sąjungos Fondas turėtų nedelsiant papildyti įnašais kitų sąjungos narių, savo laiku įvertinusių sąjungos tikslus ir pažadėjusių jį paremti.

Šia proga pravartu priminti ALPPSąjungos pirmininko, p. J. Čikšto žodžius, nuskambėjusius LAIKO skiltyje pora mėnesių atgal: sąjungos reikalas yra ne kelių asmenų, bet visų mūsų pramonininkų ir prekybininkų reikalas. Nuo jų daugumos priklausys Sąjungos likimas. Būtų nerimta galvoti, kad sąjungos kūrėjui vienai išspręstas uždavinys, kurie gali būti išspręsti tik su daugelio asmenų talka, patyrimu ir parama. Organizatoriai atliko

ISPŪDŽIAI ŠIŲ DIENŲ KLAIPĖDOJE

(Elta) Vienam ryprūsiečiui teko nesenai lankyti Klaipėdoje. Jam 1947 metais, būdamas dar karo nelaisvėje, matė Klaipėdą, o dabar atplaukė į tą uostą vienu skandinavų karo laivu. Savo įspūdžius jis aprašė „Ostpreussen Warte“ 12 nr. Čia patiekiami kai kurie jo įspūdžiai.

Klaipėda tik dabar bent kiek žymiau atsistato. Statybos darbai atsilikę. Ruošiamasi atstatyti ir karo metu visiškai sugriautą rajoną tarp rotušės ir muitinės (palei Akmenės upe). Pašalinami griuvėsiai nuo sugriautos Sv. Jono bažnyčios. Uosto rajone pastebimi taip pat stambesni statybos darbai, dar plečiamas žvejybos uostas. Netrukus bus baigtas atstatyti Biržos tiltas, taip pat bus sustiprintas vadinamas Karolio (geležinis) tiltas, kuris nuo nuolatinio per didelio apkrovimo esąs nukentėjęs. Buv. Liepojaus, Palangos ir žardžių gatvės esą pastatyta daug naujų gyvenamųjų namų, tačiau dažniausia tik 2 ar 3 aukštų. Kai kur prastos ir visai naujos gatvės. Tačiau nepaisant tų visų statybos darbų Klaipėda sukelianti liūdną, stačiai beviltinę įspūdį. Perdaug esą karo žiazdų, kad numatomu laiku jas būtų galima visas pagydyti. Labiausiai niūrias nuotaikas sukelia miesto visiškas sukarinimas. Klaipėdoje ir prie Klaipėdos esą sutelkti įvairiausios sovietinių pajėgų ginklu rūšys. Kariškiems reikalavimams turi nusileisti visi kiti miesto reikalai. Net žvejyba — ir ta vykdoma prisilaikant karinių nuostatų.

— Rinkimuose į vietines tarybas kovo 3 d. Lietuvoje dalyvavo jau ir grįžusieji iš užjūrio „repatrijantai“. Kai kurie iš jų buvo pastatyti net kandidatais. Vilniaus radijas pasiūkė iš tų naujųjų rinkikų ir renkamujų, tvirtindamas, kad jie dabar pirmą kartą dalyvauja rinkimuose. Visi žino, kad tai ne rinkimai, o rinkiminė komedija. (E.).

savo pareigą atidarydami duris į plačias galimybes. Visi kiti turėtų įrodyti jėgą savo žodžiu bei įsitikinimų nuosirdumu. Jei šiandien neišnaudosieme progos, ryto sąjungos niekas nebeprileks ir Argentinos lietuvių prekybininkai ir pramonininkai pasiliks nepataisomai pakrikę.

Po ilgų vasaros atostogų sunku numatyti, kokią kryptim pasireikš sąjungos veikla šią žiemą. Galima spėti, kad sąjungos fondo išplėtimas užtarnaus didesnio dėmesio. Netenka, tačiau, abejoti, kad, kaip iki šiol, nebus prašoma aukų, nei įieškoma pigaus pasipelnijimo. Kadangi tiek sąjunga, tiek sąjungos fondas yra laisvo susitarimo reikalas, viskas priklausys, kaip kad anksčiau minėta, nuo narių ir prijauniančių supratimo ir geros valios.

Šiuo metu niekas neabejoja, kad laike paskutiniųjų 20 - 30 metų Argentinos lietuvių yra padarę milžinišką pažangą ekonominėje srityje. Ši pažanga iki šiol, tačiau, labai nežymiai pasireiškė mūsų visuomeniniame gyvenime. Yra aišku, kad tinkamai susiorganizavę ir susitarę, galėtumėm labai daug atlikti lietuvių, kultūros, bendros pažangos, viešo gerbūvio ir kt. srityse. Turime labai daug tautiečių, pasireiškiančių prekybos ir pramonės šakose. Kas paneigs, kad jie yra geriausiai pasirušę vadovauti mūsų kolonijos ekonominio susiorganizavimo pastangoms? Sąjunga, sąjungos fondas yra kol kas tobuliausias būdas tautiečių apjungimui, susitarimui ir bendradarbiavimui naudingų tikslų siekime. Ateityje gal atirasime dar geresnius kelius. Šiandieną atriepkime dėmesį į tai, kas jau prieinama ir pasinaudokime esamomis galimybėmis.

LIETUVIAI K visame Pasaulyje

JUNGT. AMER. VALST. KANADA

(E). Lietuvos pasiuntiniui Vašingtone, min. Povilui Zadeikiui, kovo 26 d. suėjo 70 metų amžiaus.

1919 metais trumpą laiką buvo krašto apsaugos ministru. Vėliau buvo paskirtas Lietuvos misijos Amerikoje kariniu įgaliotiniu. 1923 m. stojo į užsienio reikalų ministerijos tarnybą ir tais pat metais buvo paskirtas pirmuoju Lietuvos konsulu Čikagoje. 1928 m. perėmė Lietuvos generalinio konsulo New Yorko vietą, o nuo 1935 m. vasaros paskirtas Lietuvos nepaprastu pasiuntiniu ir įgaliotiniu ministru prie Jungt. Amerikos Valstybių vyriausybės Vašingtone. Jis ten yra seniausias pagal stažą diplomatas, turįs gerą vardą tiek diplomatinioje korpuse, tiek JAV vyriausybės sluoksniuose, kurie jį tebeprįpažįsta laisvos, nepriklausomos Lietuvos įgaliotiu atstovu. Linkime suaktuvininkui geros sveikatos ir ilgiausią metų.

Pirmoju Amerikos ir Kanados Lietuvos tautinių šokių šventė įvyks birželio 30 d. šventėje dalyvaus per 30 šokių grupių su 400-500 šokėjų. Visos grupės jau dabar sparčiai tam ruošiasi.

MONTEVIDEO

GERAI PAVYKO MISIJOS

Šiais metais prieš Velykas Montevideo lietuviams buvo laikomos misijos. Misijas vedė Tėvas A. Kleiva, MIC, atvykęs iš Argentinos. Misijos praejo su dideliu pasisekimu ir buvo visos dienas gausiai lankomos. Iš to reikėtų padaryti išvadą, kad žmonės mėgsta misijonierių pasikeltimus, nes tuo atveju žymiai gausiau atsilanko. Misijos baigės iškilmingomis Priskėlimo pamaldomis.

URUGVAJAUS LIET. KATALIKŲ CHORAS APLANKE „PROGRESO“ LIETUVIUS ŪKININKUS

Kovo 31 d. įvyko choro dalyvių ekskursija į gamtą. Dieną pasitaikė šilta ir saulėta. Rodos, pati gamta norėjo pasigėrėti lietuviškų dainų garsais.

Pirmoji sustojimo vieta buvo pas Leoną Stendelį, buvusį choristą, dabar naująsias to apylinkės ūkininką. Savo darbštumo bei sumanumo dėka šis jaunuolis sparčiai daro pažangą savo pradedamame darbe.

Sekanti sustojimo vieta buvo pas p. Antaną Kaluzevičių. Įvažiuojant į ūkį orkestras užgrojo maršą, o choras sudainavo keletą dainelių. Visi apžiūrėjo ūkį. Pusrūšimais asada puikiai paruošė, šios srities specialistas, p. Fel. Grigas (tėvas), kuriam buvo nepagalvota pagyrimų. Asadą užgėrė šeimininko gamintu vynu ir gerb. klebono J. Bružiko S. J. „užfundytū“ alumi.

Taip pat buvo aplankytas p. Stasio Paulausko ūkis, kuris su savo sunkvežimiu parsivežė choristus aplankyti ūkį, kur visus pavaišino puikiu naminiu vynu.

Po pietų visi choristai vėl susirinko pas p. A. Kaluzevičių, kur suėjo ir kiti to apylinkės lietuviai ūkininkai. Choristai visus linksmino gražiomis lietuviškomis dainelėmis.

Apie pavakarį, sudainavę šeimininkams „Ilgiausių Metų“, choristai išvyko atgal į Montevideo. Grįždami dar aplankė p. Juozą Kaluzevičių, Petrą Balčiūną, p. Janulionį. Choristus visi priėmė su nuoširdžiausiu lietuvišku vaišingumu. Choristai parodė važiungumą ilgai su dėkingumu prisiminis.

Malonu yra pažymėti, kad daugumas jaunųjų choro dalyvių, kurie apie Lietuvą mažai arba nieko neprišmena, turėjo progos savo akimis pamatyti, kaip yra gabūs ir darbštūs mūsų tautiečiai. Todėl ir nenustabu, kad mūsų tėvynė per trumpą laisvės laikotarpį pasiekė tokios didelės ūkinės pažangos.

Garbė lietuviams ūkininkams!
M. M.
Tingėjimas — visų blogybių motina.

Gyvojo Rožančiaus Brolijos sekretorei p. Onai Oksienei, mirus jos vyrui
STEPONUI OKSUI,
skaudaus liūdesio valandoje gilią užuojautą reiškia
Berisso Gyvojo Rožančiaus Brolija

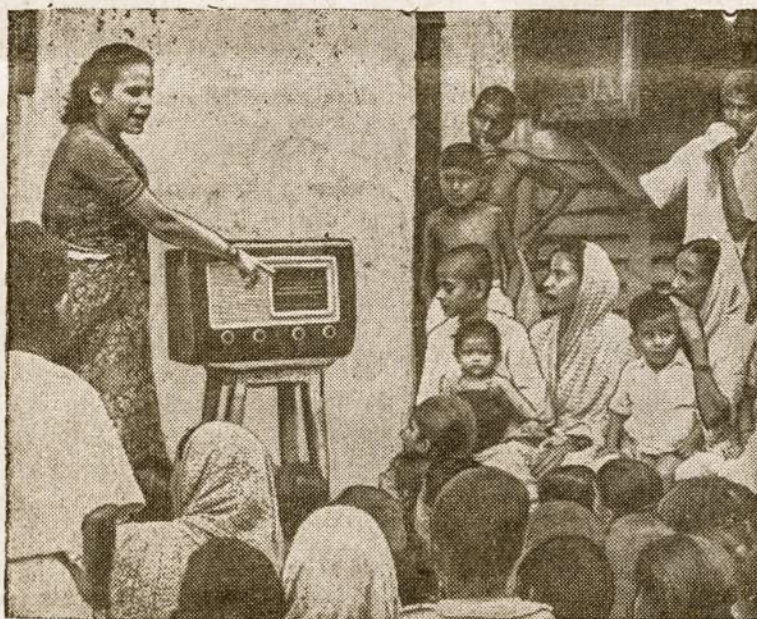
INFORMACIJA liet. Radijams ir Spaudai

„Aušros“ leidykla, pradėdama darbą, jaučia maoniaš pareigą pirmiausia užmegzti nuoširdžius santykius su lietuvių radijo ir spauda, tikėdamasi abiejų knygų ir spausdinto žodžio nuoširdaus bendradarbiavimo ir talkininkavimo. Už tai „Aušros“ vadovybė taria lietuvišką ačiū.

„Aušros“ leidyklos tikslas kelti lietuvių knygos kultūrą, didinti gerą lietuviškų knygų skaičių ir stiprinti lietuvių, ypač rūpintis gera lektūra lietuviškajam jaunimui.

Dar šiomet „Aušros“ leidykla numato išleisti savanorio kūrėjo, žurnalisto Stasio Butkaus jaunimui ir visiems domius atsiminimus: „Vyras ir Gedimino kalne“ ir rumunų emigranto rašytojo visų širdims artimą ir žavintį romaną iš pabėgėlių vargų ir kančių V. C. Gheorghiu „25 Valanda“. Šis romanas yra išverstas į daugybę pasaulio kalbų ir yra susilaukęs didelio tiražo, ypač prancūzų skaitytojų tarpe.

Toliau numatoma išleisti „Mažoji Lietuvių Enciklopedija“, kur bus trumpai sutelktos visos žinios apie Lietuvą.

Atsilikusiuose nuo mokslo kraštuose UN mokytojos mokina radio pagalba

Prisimintina asmenybė

Povilas Matulionis yra miręs prieš 25 metus. P. Matulionis mokėsi Daugpilio realinėje gimnazijoje ir Petrapilio Miškų institute, kurį baigė 1889 metais. Tai didelių nuopelnų žmogus Lietuvos ūkio kultūrai. Nuo pat moksleivio dienų dirbo lietuviųbei. Už etnografines žinias apie lietuvius buvo išrinktas Petrapilio Geografijos draugijos nariu korespondentu. Už etnografines žinias apie lietuvius buvo išrinktas Petrapilio Geografijos draugijos nariu korespondentu. Kalkurį laiką tarnavęs girininko padėjėju Petrapilio-Pskovo valstybės turtų apygardoje, buvo 1894 m. perkeltas į Vilnių. Čia sudarė slapta draugiją lietuviųbei gauti. Jau 1905 m. pradėjo kovą, kad lietuviams būtų pavesta šv. Mikalojaus bažnyčia. Buvo pirmasis Lietuvos Susidėjimo dr. jos pirminkas. Gavo dalį Pranciškonų mūrų, kur buvo įkurta dviklasė lietuvių mokykla ir prieglauda, o vėliau — Lietuvos Mokslo dr. ja. Buvo pirmas lietuvių spektaklių režisorius Vilniuje.

Spaudos draudimo metu (1903) gavo leidimą lietuviškai išspausdinti ir valsciuose išskubinti „Žuvų kalendorių“ su lietuvišku tekstu. Buvo Kauno ir Vilniaus miškų tvarkymo viršininkas. Atsisakydamas nuo kvietimo profesoriui Petrapilio ir Pulavų miškų institute, pasiliko Vilniuje. 1906 metais pabaigė botanikos žodyną, prie jo dirbęs 15 metų. Nuo 1910 m. apsigyveno Smolenske, kur jam buvo pavesta tvarkyti 7 gubernijų miškus. 1915 metais kaip Liet. centro komiteto įgaliotinis Smolenske tremtiniamis įsteigė prieglaudas, mokyklą, klumpių dirbtuvę.

1918 m. persikėlęs į Lietuvą buvo žemės ūkio akademijos steigėjas ir pirmasis jos rektorius; bendradarbis „Lietuviško Bals“, „Varpo“, „Lietuvių Laikraščio“, „Vilniaus žinių“ ir kt. laikraščių; išleido lietuvišką botanikos žodyną, Lietuvos žemėlapią ir net eilėraščių knygą „Margarinai“.

Leidykla siekia susiorganizuoti plačiausią knygų platintojų būrį. Todėl kviečiame visus knygų platintojus susirūti arba su centre „Aušros“ leidyklos vadovybe arba su jos įgaliotiniais.

„Aušros“ adresas: 13b/Memmingen, Postfach 201, W. Germany.

Kviečiame visus rašytojus, žurnalistus, platintojus, skaitytojus nuoširdžiausiu talkon. Juo daugiau nuoširdžių knygų talkininkų, juo daugiau gerų lietuviškų knygų.

„Aušros“ Leidykla.

TRUMPOS ŽINIOS IŠ OKUPTOS LIETUVOS

NAUJOS ŪKINĖS REFORMOS IR KAS UŽ JU SLYPI

Chruščiovo „tezės“ ir Lietuva. — Sąjunginėms respublikoms tariamai duoda daugiau ūkinį teisių, bet tikroviškai ir toliau visa dirguojama iš Maskvos. — Liaudies išnaudojimas tęsiasi.

(Elta). Visoje okupuotoje Lietuvoje plačia anga „svarstomos“, „nagrinėjamos“ Sovietų Sąjungos kompartijos centro komiteto ir ministerių tarybos paskelbtos „tezės“ apie pramonės ir statybos pertvarkymus. Nors asmens kultas oficialiai Sovietuose ir panaikintas, bet tos naujos reformos pačių sovietinių laikračių vedinamos „Chruščiovo tezėmis“.

Tų tezių įgyvendinimas palies ir Lietuvos ūkį, o taip pat gyventojus. Tezės padalintos į 6 skyrius.

Visų tų tezių paliečia naujovės ir pertvarkymai tarnaue ne Lietuvos ir jos žmonių gerovei, bet didesniau jų apipilėsimui ir nusisimimui. Okupantas bolševikas težiuri visur didesnės savo naudos.

„Kompartijos organe „Tiesoje“ rašoma, kad Pakruojos rajone buvusių paskaita apie alkoholiizmą. Paskaita visiems patikus, kilo ir diskusijos. Bet kai kiti dieną žmonės pamatė patį lektorių neblaivą, visos kalbos pasidarė kitokios.

Mirė operos solistas J. Babravičius. Kaip matyti iš Vilniaus spaudoje tilpusio nekrologo, š. m. bal. 3 d. Kaune mirė operos solistas, Kauno muzikos mokyklos ir valstybinės konservatorijos dėstytojas Juozas Babravičius. Baigęs Petrapilio konservatoriją 1915 m. debiutavo Maskvos didžiajame teatre, kur

A.L.B. Centro Valdybos nariui J. VEDEGIUI, jo žmonai
A. + A. P. SIMINSKAITEI-VEDEGIENEI
mirus, gilaus liūdesio valandoje nuoširdžią užuojautą reiškia
A. L. B. TARYBOS PREZIDIUMAS

A. A. PRANCIŠKAI SIMINSKAITEI-VEDEGIENEI
mirus, A. L. B. Centro Valdybos nariui J. VEDEGIUI
nuoširdžią užuojautą reiškia
A. L. B. CENTRO VALDYBA

Kenčiančiai Motinai

Brangi mama, tu pasvirai prie vartelių, tarsi palūžęs medelis belaukdamas grįžtančio savo vaiko. Tu pro asarą kalbi malda ir prisimeni tuos laimingus laikus, kada ant tavo kelių krykštė mažytis, o šale žaidė kiti vaikai, kurie tau buvo tarsi angelėlių būrelis. Tu nejutai vargo nei skausmų, kai matei juos laimingus; galvojai apie gražią jų ateitį. Vaizduotėje matei savo vaikus einančius mokslą, ar stojančius į tėvynės gynėjų eiles. Brangi mama, ar išsipildė tavo svajonės? Viskas sudužo, tarsi jūrų banga į pakrančių akmenines nolas. Liko tik viena juoda nykuma.

Ar tu žinojai, brangi motin, kad taip arti baisioji nelaimė, kuri užgriuvo tave dėl tavo vaikų kančios? Likimas atnešė baisius gyvenimo audros debesis. Tėvynė pasruvo kraujuos ir asarose.

Tavo vieni vaikai buvo suimti ir išgabenti į tolimas šalis, kur kentė šaltį ir badą. Ir tu jiems nieko negalėjai padėti... Ne tik tavo vaikus, bet ir tavo gyvenimo draugą-vyrą atėmė nuo tavęs...

Tu likai vieniša, savo kambario vienumoj tu matei savųjų akis ir girdėjai tave šaukiantį jų balsą... Mama, ar tą baisią valandą tu palizėjai? Ne. Rytmetį tu bendri per žydinčias pievas, iš kurių taip neseniai tavo vaikai rinko rasotus žiedus ir nupynę vainiką, bučiudami tave, įteikė tau. Tai buvo vienas gegužės rytas. Tada tu buvai laimingiausia motina pasauly. Bet tas rytas tuomet buvo tau ir paskutinis džiaugsmo rytas...

Šiandien tu bendri vėl per tą pačią pievą, o tavo skruostais bėga sriautu asaros, kurios krinta ant žiedų. Tu eini ieškoti į mišką savo partizano sūnaus. Neši jam maisto ir suraminimo žodį.

Su džiaugtumais, kad galėtum atiduot gybę už savo vaikus ir tuo išgelbėti juos gyvenimui.

Lietuviška kino filma „Aukšinės burės“ būsianti baigta dar prieš gegužės 1-ją.

Kaunietiš Varanauskas Baku mieste pasiekęs naują Lietuvos rekordą, nustūmęs rutulį 15,74 m.

Apogavo piliečius su valst. paskolomis. Lietuvos gyventojai, kaip ir kitų Sovietų valdomų kraštų žmonės, ilgus metus buvo verčiami pirkti valstybinės paskolos laktus. Dabar Chruščiovos pareiškė, kad nuo 1958 metų būsia galima tų paskolų atsisakyti, jei visų ikišiolinių paskolų gražinimas ir mokėsių mokėjimas sustabdomas 20 — 25 metams. Kitaip tariant, Lietuvos žmonės už pirktas valstybinės paskolas jau nieko nebegaus, nes kas bus už 20 — 25 metų, niekas nežino, tuomet ir pačios Sovietų Sąjungos dabartiniam pavidale tikriausia jau nebebus.

— FED. VOKIETIJOS UŽS. REIK. MIN. BRENTANO PAREIŠKIMAS. (E.) Vokietijų vyriausybės nariai ir šiaip žymūs Vakarų Vokietijos politikai jau nekarta yra pasisakę už tokias Vokietijos sienas, kurios atitiktų 1937 metų padėtį. Tuojau Hitleris dar nebuvo okupavęs nei Sudetų krašto, nei Klaipėdos krašto. Min. von Brentano, balandžio 7 d. Frankfurte, Krikščionių Demokratų unijos suvažiavimo proga, pasakė kalbą, kurioje pabrėžė, kad vokietijai turj siekti ne 1939 metų, o 1937 metų sienų. Slenu klausimą iš viso nesą galima smurtu išspręsti.

— Kviečiame visus rašytojus, žurnalistus, platintojus, skaitytojus nuoširdžiausiu talkon. Juo daugiau nuoširdžių knygų talkininkų, juo daugiau gerų lietuviškų knygų.

Dar kartą pasisakė už sienas be Sudetų ir Klaipėdos krašto

— FED. VOKIETIJOS UŽS. REIK. MIN. BRENTANO PAREIŠKIMAS. (E.) Vokietijų vyriausybės nariai ir šiaip žymūs Vakarų Vokietijos politikai jau nekarta yra pasisakę už tokias Vokietijos sienas, kurios atitiktų 1937 metų padėtį. Tuojau Hitleris dar nebuvo okupavęs nei Sudetų krašto, nei Klaipėdos krašto.

Min. von Brentano, balandžio 7 d. Frankfurte, Krikščionių Demokratų unijos suvažiavimo proga, pasakė kalbą, kurioje pabrėžė, kad vokietijai turj siekti ne 1939 metų, o 1937 metų sienų. Slenu klausimą iš viso nesą galima smurtu išspręsti.

Visa eilė laikraščių šj min. von Brentano pareiškimą užgyrė. Vienas žymiausių Vokietijos laikraščių, „Frankfurter Allgemeine“, dėl užs. reik. min. pasisakymo slenu klausimu įsidėjo trijų skilčių antrašte: „Brentano: Be Sudetų krašto ir Klaipėdos krašto“. Laikraštis pritaria tokiam realiam ir protingam nusistatymui.

INCIDENTAS SVEDIJOS PARLAMENTE DEL LIETUVOS

Šveicijos parlamento pirmuose rūmose, svarstant karinį biudžetą, kilo incidentas dėl Lietuvos ir kitų Pabaltijo kraštų. Atstovai smarkiai piktinosi komunistų atst. Ohman kalba, ypač kai jis palietė sovietų įsikišimą Vengrijoje. Dešiniųjų partijos atstovas Svard paklausė Ohmano, ar jis galis pasakyti, kada sovietinė kariuomenė pasitrauks iš Estijos ir Lietuvos Kai Ohmanas mėgino aiškinti, kad tie kraštai esą pasidarę sovietinėms respublikomis savo pačių gyventojų pageidavimu, parlamento atstovų tarpe kilo pasipiktinimas. Švedų parlamento atstovai tokį komunisto aiškinimą palaikė pasityčiojimu iš parlamento.

Švedų sąmonėje yra gyvas įsitikinimas, jog sovietinė kariuomenė iš tų kraštų tikrai turės pasitraukti. (Elta).

PAS GYDYTOJĄ

— Pasakyk kaip valgai, ką dirbi? — Ah, dirbu kaip asilas, o valgau mažiau negu pankštis, miegu kaip kiškis ir tas viskas mane padaro labiau nervingą už katį.

— O, ar taip reti čia kiaušiniai? — nustumba karalius.

— Kiaušiniai tai ne, bet karaliai tai labai reti — ramiai atsako škotas.

Trumpai tevaldęs Anglijos karalius Eduardas VIII buvo didelis demokratas — lankydavo fabrikuo darbininkų rajonus, ūkininkus. Kartą nuvyksta į Škotijos laukus. Užėjęs pas vieną ūkininką paprašo, kad išvirtų du kiaušinius. Suvalgęs klausia kiek reikia užmokėti.

Moteris ir GYVENIMAS

„Moteris ir Gyvenimas“ skyrių veda mok. Elzė Diminskienė, Necochea 604, Hurlingham, Buenos Aires.

MOTINOS AŠAROS

(MOTINOS DIENOS PROGA)

J. BRUŽIKAS, S. J.

Kartą vienoj Kauno gimnazijoje VIII-os klasės mokiniams buvo duota tema: parašyti, kas yra brangiausio pasaulio? Kuomet buvo surinkti visų mokinių rašiniai ir peržiūrėtos temos, ko ten nebuvo? Vieni vadino brangiausiu daiktu auksą, kiti brangius akmenis, treči retų žvėrelių kailius, ketvirti brangiais kilimais išpuoštus karalių rūmus. Tik vienas mokyns labiausiai suprato, kas gali būti brangiausio pasaulio. Jis parašė: MOTINOS AŠAROS. Ir šis mokyns neklydo.

Kada motinos akyse pasirodo ašaros ir kiečiausia širdis sudreba, žmogus neišlaiko ir pasiduoda. Vienas jaunuolis taip patvirko, kad jokiū būdu nesitaisė, o motinos širdis skendo skausmuose. Kartą, kai sūnus, jos neklausydamas išėjo į nepadorias vietas, namie likusi motina su ašaromis maldavo Dievą, kad išklausytų jos maldų ir atverstų nedorą sūnų. Jai atėjo išganinga mintis: suruošti namuose laidotuves. Ji greitai viską pridengė juodais rūbais, prisagstė visur mirties ženklų ir prie durų pastatė juodas vėliavukes su baltais kryželiais.

Iš ryto po nedorai praleistos nakties grįžta sūnus. Pamažu artinasi prie namų. Bijodamas, kad motinos savo žingsniais neprikeltų, eina galų pirštais... Tik staiga, lyg stabo ištiktas, sustoja, nes pamato prie durų mirties ženklus. Širdis lyg sustingo, valandėlė palaukęs, pamažu eina į vidų, galvodamas, kas gi čia mirė? Greičiausiai motina. Savo laimei randa motiną gyvą, bet klūpančią po kryžium ir gailiai verkiančią, o aplinkui jokio numirėlio. Greitai prišoka prie motinos, judina ją už pečius: „Mama, kas čia mirė? Dėl ko tu verki? Ir kam tie juodi tavo rūbai?“

Motina dar labiau pradėjo verkti, tiesiog balsu raudoti. Sūnus vis klausia: „Mama, kur gi numirėlis, kad aš jo nematau?“ Ir motina vos galėdama išstarti: „Numirėlis, tu, vaikeliai!“ — staiga apalpo.

Sūnui lyg koks peilis pervėrė širdį. Daug jis padėjo vargo iki motiną atgaivino ir atgaivinęs pats atsiklaupė prie jos kojų ir maišydamas savo ašaras su brangiomis motinos ašaromis prižadėjo pataisyti savo gyvenimą ir daugiau savo motutės ašarų netraukti iš akių. Jis atsiminė Kristaus žodžius, kuriuos kartą kunigas sakykloje kartojė: „Nebijokite tu, kurie užmuša kūną, o sielos negali užmušti; verčiau bijokite to, kurs gali ir sielą ir kūną nugramzdinti į pragarą“ (Mat. 10,28). Motinos ašaros gražino sūnų į dorą gyvenimą.

AUGUSTINAS IR MONIKA

Iš visų istorijų labiausiai gaudinanti, tai šv. Augustino motinos Monikos ašaros, kuriomis išmeldė savo sūnui atsivertimą. Pats Augustinas savo „Išpažinties“ knygoje tai aprašo, bet ir jo draugas Posidijus, rašydamas šv. Augustino gyve-

nimą, daug mini apie Monikos ašaras. Kaip kokioj filmoj leiskime tai prieš akis.

Augustinas gimė 354 m. lapkr. 13 d. ir mirė 430 m., rugp. 28 d. Bažnyčia jį paskelbė didžiu šventuoju ir kartu Bažnyčios Doktoru. Jis parašė tiek daug gražių knygų, kad neretas ir visą gyvenimą neįstengtų jų perskaityti. Garsusis Bindeman sako: „Augustinas visos Bažnyčios padangė yra nepaprastos šviesos žvaigždė. Nuo Apaštalų

palaidūnų sūnų. Ji daug verkė, bet dar daugiau meldėsi, vis tikėdamasi, kad pagaliau Dievas neatmes jos prašymo. Bet iš Kartagos žinios apie jos sūnų kaskart vis blogesnės ir nedoresnės. Kartą užėjo pagunda, nors labai skaudu, bet išsižadėsi savą sūnaus ir niekad nepriimsianti jo į savo namus... Tačiau vienas pamaldus vyskupas, tikrai pranašiškais žodžiais, ją ramino: „Dėl tokių motinos ašarų sūnus negali žūti!“

ŠV. MONIKA IR JOS SŪNUS ŠV. AUGUSTINAS

šiam pavelksle dailininkui nuostabiai gerai pavyko išreikšti motinos ir sūnaus santykių nuostabumą. Jaunuolio ranka ilsis ant motinos kelių. Abiejų žvilgsniai nukreipti į dangų, gi motinos rankos tarytum jaučia ir globoja visą sūnaus esybę. (šv. Monikos šventė — gegužės 4 d.)

laikų iki Augustino Bažnyčia neturėjo tokio antro žmogaus“.

Augustino tėvas Patricijus, būdamas pagonis, neleido savo žmonai Monikai, kad jų sūnus taptų krikščionis. Tik sūnui staiga susirgus, ji išsimeldė, kad tėvas leistų jį apkrikštyti. Bet koks smūgis! Sūnui pagerėjus, vėl puikusis Patricijus atšaukė savo sutikimą.

Didžiudamasis sūnaus gabumais, Patricijus išsiuntė jį į Kartagą, kad tenai garsiose pagonų mokyklose pasiektų aukšto išsilavinimo ir padarytų pelningą karjerą. Bet kokia nelaimė! Augustinas, būdamas karšto būdo, tuojau išimaišė į tų laikų ginčus. Pateko į manichejų ereziją, kuri leidžia žmogui gyventi, kaip nori, ir čia Augustinas pasinešė į nedorų draugų kompaniją. Patvirko, pradėjo nedorai gventi, net susilaukė iš konkubinato sūnaus.

Pamaldžioji Augustino motina Monika, sužinojusi tokį nedorą sūnaus gyvenimą, paplūdo ašaromis. Jos motiniška širdis niekur nerado vietos, kur galėtų nusiraminti. Vienintelė jai buvo paguoda, malda už savo

Ir iš tikrųjų, Augustinas, būdamas gilaus proto žmogus, negalėjo rasti manichejų sektoje teigiamo atsakymo savo abejojimams, o nemoralaus gyvenimo drumzlės pradėjo jam įkyrėti. Ir štai vieną dieną jis smarkiai susiginėja su manichejų vyskupu Faustu, meta po 9 metų tą nelemtą sektą ir išvažiuoja iš Kartagos.

Jau Monikai lyg vilties spindulėlis prasiskverbė pro debesis. Dar ji padvigubino maldas ir ašaras. „Dieve, Dieve! Užvesk mano sūnelį ant tiesos kelio!“

Dar vienas pragiedrulus pralinksmino jos veidą, nes štai jos vyras Patricijus pirmiau nei galvoti nenorėjęs tapti kataliku, dabar staiga pasuka savo žingsnius į krikščionybę, pradeda studijuoti Kristaus mokslą, prima krikštą ir netrukus pasimiršta. Monika pasilieka našlė. Nutaria daugiau netekėti, bet visą gyvenimą pašvęsti sūnui Augustinui.

Sužinojusi, kad sūnus išvyko į Romą, ji išsiskubino paskui. Bet Augustino jau nerado Romoje. Jis išvyko į Milana. Šventoji motina skuba ten ir štai po

MOTINOS DIENOS PROGA SVEIKINA VISAS LIETUVES MOTINAS

„Moteris ir Gyvenimas“

Motinos Dienai

Kai tėviškės pievos pasipuošdavo įvairiaspalvėmis laukų gėlėmis, kai gražūs šilai sužaliuodavo pavasario žalumui, kai gegužės saulė nušviesdavo tėviškės laukus ir bažnyčiose skambavo jautringos Marijos giesmės, Tu, lietuvė Motina, buvai pagerbiama savųjų vaikų.

Tavo pagerbimui buvo parinkta pati gražiausia metų diena, gegužės mėnesio pirmasis sekmadienis. Ir kokia gili prasmė! Juk pavasaris — gamtos atgimimo, gyvybės ir džiaugsmo laikotarpis. Ir viena iš tų dienų buvo paskirta Tavo pagerbimui, nes Tu, lietuvė Motina, nešei tautai gyvybę, Tu ją ugdei, ją kėlei ir stiprinai. Tu buvai pirmasis tos gyvybės džiaugsmas. Tu ir dabar šiuo sunkiu tautos likimo metu tebėsi patvariausia mūsų tautos gyvybės kėlėja, ugdytoja ir stiprintoja.

Ir šiais metais pasipuoš tėviškės pievos gražiomis gėlėmis, sužaliuos girios ir laukai, o gegužės saulė džiugins atgimusią gamtą, bet Tavo pagerbimas nebebus Tau džiugus. Tu matai savo tautos kančias ir Tavo išvargusios akys apsilies ašaromis. Tu netekai daug geriausių savo vaikų: vieni jų žuvo didvyriškoje kovoje, kitus nukankino kalėjimų požemiuose, trečius ištrėmė į Sibirą arba išblaškė po pasaulio tolimus plotus. Tu matai ir tuos prislėgtus, kenčiančius ir persekiojamus savo vaikus, kurie savo tėviškės žemėje tapo svetimųjų vergais.

Tu kenti, brangi lietuvė Motina, bet Tau ta kančia nebaisi. Tu visais amžiais buvai kantrumo pavyzdys ir Tavęs sunkūs vargai nepalaužė. Tu nešioji savo tautos gyvybės pradą ir jo niekas nesunaikins.

Praslinks metai, kiti, kas žino ir kiek, bet ta gyvybė išliks, nes ji galingesnė už bent kokią sunkiausią vergiją. Praeis sunkūs laikai, ateis tautos laisvės gegužės ir Tavo vaikai Tau nupins nemirštamų rožių vainiką.

Tėviškės Dukra

* * *

„Taip, kaip mane motulė išmokė“

Vienas psichiatrinės ligoninės kapelionas pasakojo: „Sekmadienį, pašibaigus ligoninės koplytėlėje pamaldoms, prie manęs priėjo vienas ligonis, kuris buvo laikomas jau nepagydomu. Jo be išraiškos ir niūriame veide pasirodė maloni šypsena ir jis man tarė: „Aš moku melstis“. Nustebau, nes tas ligonis net savo vardo nežinojo. „Kaip gi tu meldiesi?“ paklausiau jo. „Taip, kaip mane motulė išmokė“, atsakė ligonis nušvitusiu veidu, kuris šiuo metu turėjo pratingo žmogaus išraišką. Nelaimingasis sudėjo rankas ir be klaidos atkalbėjo visą maldą. Po to vėl užmaršties debesys apdengė Jo veidą.

Motinos išmokyta malda, tarytum spindulys vienu momentu buvo apšvietęs nelaimingojo smegenis ir praskleidęs ūkanas, kurios jas dengė.

O kad visos motinos suprastų, kaip svarbu laiku įdiegti Dievo meilę vaikelio širdin!

Tvarka ir pedantiškumas yra giminaitės, tačiau bloga ir nemalona, jei jos yra dygnukės.

SEKMADIENIO RIMČIAI

„ŽMONIJA TURI NUGALĖTI SAVO NUSIKALTIMUS, YDAS IR NEAPYKANTĄ“

— PAREIŠKĖ ŠV. TĒVAS SAVO VELYKŲ KALBOJE.

Kelių tūkstančių miniai iš visų pasaulio kraštų Šv. Tėvas Pijus XII pasakė savo tradicinę Velykų kalbą.

„Vienas tik Dievas žino — pradėjo savo žodžius Šv. Tėvas — kaip nuoširdžiai norėtume įeiti į kiekvienus namus, ligoninių sales, sustoti prie kiekvieno sergančiojo lovos ir palinkti su visu užuojautos švelnumu prie kiekvieno kenčiančiojo. Norėtume išlaisvinti taip pat visus žmones nuo teroro ir visokios baimės; duoti visiems taiką, kuri pripildytų juos džiaugsmu ir laime. Deja, nėra galimybių išpildyti šiuos mūsų troškimus. Tenka pasitenkinti tik guodžiančiais žodžiais. — Viešpaties prisikėlimo naktis buvo baugi ir skendo nežinios rūkuose. Tačiau po šios nakties išaušo garbingas prisikėlimo rytas ir naktis virto pasauliui šviesa.

Mes norime, mano mieli vaikai, kad naktis, kuri uždengė savo tamsa šio meto žmoniją būtų greitai nušviesta iš naujo užtekančios saulės spinduliais, nes daug žmonių ir eilė tautų yra šiandien priverstos gyventi baimėj ir terore“.

Tęsdamas toliau savo kalbą, Šv. Tėvas pabrėžė kad „žmonija šiandien panaši į nesveiką ir žaizdotą kūną, kuriame vos cirkuliuoja kraujas. Tai yra todėl, kad žmonija susiskirsčiusi tarp paskirų asmenų, klasių, profesijų ir tautų. Nesugyvenant tarpusavyj, pradėdama intriguoti vieni prieš kitus, kyla neapykanta, kovos ir visuotinas suirimas. Šiuo tarpu gyvename naktyje

dar su nekuriomis taikos viltimis. Tačiau ši nakties tamsa gali greitai pavirsti į audrą, nes tai šen, tai ten matosi besiantinančios audros žaibai ir girdisi tolimi perkūnijų dundėjimai. Žmonija jau nėra savimi tikra, kaip anuose laikuose; mato su visu ryškumu, kad pasiektas technikos progresas pats per save neneša jokio žmonijai atsinaujinimo. Ar tai nėra jau tikra, kad mokslas, technika ir organizacija pasidarė pačiam pasauliui baimės faktorium? Daugelis jau pradeda suprasti, jog dabarties tamson skęstama todėl, kad Kristus norima pašalinti iš šeimų, kultūrinių organizacijų ir kitų socialinių vienetų.“

Baigdamas savo kalbą Šv. Tėvas pareiškė — „Reikia nuristi gedulingąjį akmenį nuo kapo, kuriame yra palaidota tiesa ir gėris. Reikia prikelti Jėzų. Jis sunaikins šią mirtingąją žmoniją naktį savo prisikėlimu atneštomis malonėmis. Šeimose meilės saulės turi pakeisti abejingą šaltumą. Darbovietėse, kaimuose ir miestuose, neapykantos apimtuose sluoksniuose dabarties nakties tamsa turi pavirsti į šviesią dieną.

Žmonijai trūksta jėgų nuristi ją slėgiantį kapo akmenį, kurį ji pati yra sau pasidūrusi. Prašome Viešpatį, kad atsiųstų angelus, kurie dabartinę naktį pakeistu diena.“

Tenka paminėti, kad Šv. Tėvo palaiminimas buvo pirmą kartą perduotas per visas Vakarų Europos televizijos stotis.

menės šeimų naujų ir gausių pašaukimų.

Didelis darbas mus laukia, bet ir didelė Dievo pagalba. Ne vieni dirbame, kada kovojame už Kristaus Karalystės triumfą. Artinasi graži pergalė, kuri nieko nenori pavergti, tik visų širdyse kad būtų vienas visų lūkesčių išsipildymo kilniausias vardas — KRISTUS. Šventovė, kurią norime žmogaus širdyje pastatyti, jos centre bus gyvojo Kristaus Ostija, o šalia jos norime matyti mūsų dangiškosios Motinos Marijos šypsni!

Iš Pr. Dauknio, MIC, knygos UŽ GERESNĮ PASAULĮ, išleista Londone 1957 m. 135 psl. Knyga parašyta labai populiariai, su visų mūsų didžiųjų asmenybių pasisakymais. Yra įdėtas net vsk. T. Matulionio laiškas iš Sibiro.

MOTINAI

O, mylima motina, laime širdin atsigręžus,
Kaip žvaigždės vis spindi, taip tu amžinai ta pati!
Tik tavo palaima gyvenimo vieškeliai gražūs,
Tik tavo mums meilė, kaip jūra, gili ir plati!

* * *

Lai saulė užgęsta, lai spalvos gėlių nebeadažo,
Lai nieko šioj žemėj nelieka didingai vaishaus,
Tik tu nepaliauki pasaulį liuliuvus, kaip mažą, —
Ir niekas per amžius, tau mylint, širdies nenuskaus.

* * *

O, motina, džiaugsmo šaltini, o, rūpesčiai gilūs,
Per amžius jauna tu, per amžius graži ir gera...
O, mylima motina, saule, žydrinėj iškilus,
Visas tau žvaigždes iš padangės kasnakt aš deru... .

P. Vaičiūnas

P. L. B. Seimo Organizacinio Komiteto pranešimas

P. L. B. Seimui rengti Organizacinis Komitetas, sudarytas praeitų metų rudenį New Yorke, savo veiklą plečia ir intensyvina. Iki šiol įvyko penki prezidiumo posėdžiai. Prezidiumą sudaro: Prel. J. Balkūnas — pirm., J. Šlepetyš ir A. Ošlapias — vicepirmininkai, V. Vaitiekūnas — sekr. ir A. Trečiokas — išdininkas.

Organizacinio Komiteto pilnatį sudaro prezidiumas ir visų komisijų pirmininkai. Iki šiol įvyko penki pilnatie posėdžiai. Be to, turėta 3 prezidiumo pasitarimai su komisijomis.

Š. m. vasario 20 d. pilnatie posėdyje buvo galutinai priimta P. L. B. Seimo Konstitucija, kuri nusako Seimo tikslus, jo šaukimo tvarką ir atstovų rinkimo taisykles.

P. L. B. Seimo Organizacinis Komitetas jau yra gavęs penkis Seimo žymenio projektus. Netrukus tinkamiausias jų bus parinktas, pagamintas ir pradėtas platinti visose Lietuvos kolonijose.

P. L. B. Seimas pareikalaus žymių išlaidų, kurioms telkti yra sudarytas Finansų Komitetas, A. Trečioko vadovybėje.

Pirmasis, atsiliepęs į Finansų atsišaukimą ir paaukojęs Seimo reikalams penkis dolerius yra prel. F. Bartkus iš tolimojo Texas. Komisija tikisi, kad visi lietuviai supras Seimo reikšmę ir šį reikalą gausiai savo aukomis parems. Lėšos bus

iš žymesnių New Yorke galerijų. Parodos rengimo komisijai pirminkauja E. Kulbokienė, o nariams pakviesti Jasaitytė ir Šalčius.

P. L. B. Seimo proga New Yorke rengiama ir plati Lietuvos pašto ženklų paroda, kurios surengimu rūpinasi New Yorke Lietuvių Filialistų Draugija, Vl. Motūzo vadovybėje.

Lietuviškosios spaudos parodos rengimo komisijai pirminkauja rašytojas J. Aistis. Parodoje numatoma pavaizduoti ne tik dabartinę lietuviškąją rašybą, bet ir jos istorinę raidą.

Seimo ūkiniam reikalams tvarkyti yra sudaryta ūkio komisija, kurios pirmininku yra dr. A. Skėrys.

P. L. B. Seimo informacijos reikalais rūpinasi Informacijos Komisija, kurios pirmininku, kun. B. Mikalauskui išvykus, pakviestas St. Dzikas. Šios komisijos nariai reklamuos spaudoje seimo idėją ir leis periodinį biuletinį spaudai, per kurį visuomenė bus supažindinama su pasirengimų seimui eiga. Informacijos Komisijon pasižadėjo įeiti šie laikraštinių: Vl. Barčiauskas, E. Čekienė, K. Čerkeliūnas, A. Šalčius, V. Gervickas, P. Jurkus, S. Narkevičiūnaitė, kun. J. Petrėnas ir A. Sodaitis.

Sporto šventė, kurioje dalyvaus geriausi lietuviai sportininkai iš viso pasaulio, įvyks seimo proga New

Muz. V. Marijošius kovo pradžioje lankėsi New Yorke ir aptarė simfoninio koncerto rengimo reikalus su vietos muzikais, koncerto rengimo komisijos pirm. V. Tysliavienė ir Organizacinio Komiteto nariais. Koncerto repertuaras dar galutinai nesudarytas. Minimi kompozitorių V. Jakubėno, Gaidelio, Lapinsko ir kitų kūriniai.

Simfoniniam koncertui jau rezervuota žymiausia New Yorke koncertinė salė Carnegie Hall, turinti 2760 vietų.

P. L. B. Seimo Organizacinio Komiteto pirm. prel. J. Balkūnas šiomis dienomis lankėsi Clevelande, kur su Bendruomenės vadovybe ir muz. A. Mikulskiu aiškinosi misterijos pastatymo galimybes, apimtį ir kordinacijos su simfoniniu koncertu sunkumus.

Muz. A. Mikulskis, kaip žinoma, yra paėmęs misterijos pastatymo našta. Be Čiurlionio ansamblio misterijos pastatyme, numatoma, dalyvaus dar keletas geriausių JAV ir Kanados chorų, solistai, kanklininkai, taut. šokių šokėjai ir simfoninis orkestras.

P. L. B. Seimo Informacijos Komisija.

1957 m. kovo 25 d., 145 Waterbury St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

PASAULINIS RELIGINIO ATGIMIMO SAJŪDIS UŽ GERESNĮ PASAULĮ

Šiandieninė žmonija suklydinta, paklydusi, netekusi pasitikėjimo, reikalinga šviesos, vadovavimo, pasitikėjimo. Ar norite savo bendradarbiavimu, vadovaujant šventajai Hierarchijai, būti tos vilties šaukliais ir tos šviesos skelbėjais?

Šv. Tėvas PIJUS XII

KAM ŠIS BEGALINIS PASAULIS?

Kam ta begalinė Paukščių Tako erdvė, ištisi saulių spiečiai, kurie skrieja erdvėje milijonus metų? Ar žemė gali būti galutinė mūsų tėvynė? Kai sugautas mūsų brolis, čekisto naujaikos čaižomas, išsisėmęs krinata ant žemės, ar tuo viskas baigiasi? Ar nėra amžinojo Teisingumo? Kaip tokiame neigiamam atsakymui priešinasi mūsų protas ir gyvenimo patirtis! Šiandieną jaučiame, tiesiog su ranka paliečiame, kad žemėje viskas negali baigtis. Tik Tas, Kuris sukūrė Paukščių Tako žvaigždynus ir toliau palaiko saulių sistemas, tik Tas gali tvarkyti ir žmonijos gyvenimą. Bet čia žmogus yra laisvas: jis gali nusigręžti savo nelaimei nuo Amžinojo Tikslu — Dievo ir savo asmeniškų gyvenimų juoktis iš Dievo Įsakymų. Bet tada žmogus pats žengia į pradžią ir kitus sąmoningai ar nesąmoningai kankina.

Ar dangus virš mūsų visiškai aptemęs? Ar žmonija iš pagrindų sugedusi? Ne! Reikia pastebėti ir didingas rimto gyvenimo žymes. Prancūzai padarė tokį sprendimą: tesėlsta

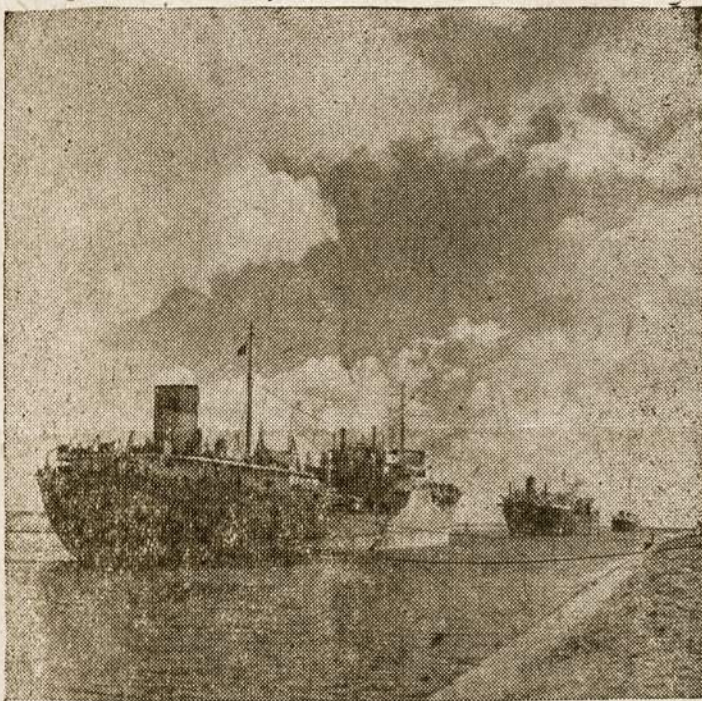
audros kap nori, bet jei dar tiek matyti mėlyno dangaus, kad užtektų Švenč. Mergelės apsiaustu, negalima nustoti vilties. Turėkime šį vilties gairių spindulį ir supraskime, kad tie, kurie užlaiko Dievo Įsakymus ir pagal juos gyvena, yra tikrieji žmonių geradarijai ir didvyriai!

Į NAUJĄ RELIGINĮ ATGIMIMĄ

Šiandieną Šventojo Romos Katalikų Bažnyčia, šaukia visą krikščioniškąjį pasaulį į naują totalinį religinį atgimimą už Geresnį Pasaulį, kad dabarties krikščionys pagaliau atbaigtų darbą, kurį Bažnyčia per du tūkstančius metų jau dirba už paskirų žmonių ir visos žmonijos išganyką. Jei šiandieną Bažnyčia bolševikų pavergtuose kraštuose turi daug kentėti, gal būt dėl to, kad prisiartinio didžioji atgimimo valanda, kuri nors teikia daug skausmo, bet jau kyla žemiškojo miesto pirmieji bruožai, statomo pagal Evangelijos dieviškuosius dėsnius.

GYVASTINGA KATALIKYBĖ

Pakanka prisiminti kokia gyvastinga Katalikybė mūsų dienose: yra šimtai tūkstančių jaunuolių ir mergaičių, kurie dėl Kristaus čia žemėje apleidžia viską. Šiandieną pasaulyje yra 1.538.000 asmenų, kurie sudėję nienuoliškus įžadus ar priėmę Kunigystės šventinimus taip gyvena ir aukojasi. Atgijus religiniam gyvenimui, netrukus ir iš mūsų lietuviškos bendruo-

Šie trys laivai pirmieji turėjo galimybę išplaukti iš Suezio kanalo, kur jie ilgą laiką dėl buvusio karo veiksmų buvo užblokuoti.

reikalingos Seimo proga rengiamiems kultūriniam pasirodymams finansuoti ir iš užjūrio atvykstančių Seimo atstovų kelionės išlaidoms padengti.

Seimo proga įvykstančio simfoninio koncerto dirigentu pakviestas muz. Marijošius. Jis veda plačius pasitarimus su kitais liet. muzikais tinkamiausio repertuaro parinkimo reikalui. Koncerto repertuaro Jury komisijon be to įeina prof. K. V. Banaitis ir prof. J. Žilėvičius. Pastarasis yra ir tarpininku tarp Seimo Org. Komiteto ir muzikų.

P. L. B. Seimo proga New Yorke mitote ribose veikia simfoninio koncerto rengimo komisija, V. Tysliavienė vadovaujama, kuri rūpinasi orkestro, salės ir kitais su koncertu susijusiais techniškais reikalais.

P. L. B. Seimo proga New Yorke įvyks reprezentacinė lietuvių dailininkų ir skulptorių paroda vienoje

Yorke. Rengimo Komisijai pirminkauja A. Vakselis.

P. L. B. Seimo Informacijos Komisija, 145 Waterbury St., Brooklyn 6, N. Y., U. S. A. 1957 m. kovo 6 d.

DAR VIENAS PRANEŠIMAS P. L. B. SEIMO REIKALU

P. L. B. Seimo Organizacinio Komiteto pilnatie priimtoji Seimo konstitucija numato, kad Seimą sudarys 112 atstovų. Seimo pagrindiniai uždaviniai bus: priimti P. L. B. konstituciją ir sudaryti centrinį organą — sekretoriatą. Tuo bus užbaigta P. L. B. organizavimosi stadija. Ta proga įvyks ir lietuviškosios kultūros demonstracija — koncertai, parodos ir kita.

L. B. Kuytūros Fondas paskelbė konkursą misterijai parašyti, kuri bus pirmą kartą pastatyta P. L. B. Seimo New Yorke proga.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

LUX CHRISTI, 1957 kovo mėn. Nr. 1. Ležia ALRK Kunigų Vienybė. Redaktorius Kun. V. Rimšelis, MIC. Adresas 6336 S. Kilbourn Ave, Chicago 29 Ill., U. S. A.

ŽIBINTAS Nr. 2 (14). Religinės Kultūros žurnalas. Leidžia D. B. Lietuvių Kat. par. Bendruomenė. Adresas — 21, Ann Place, Bradford 5, Yorks, Gt. Britain.

BULLETIN — Des Presse- und Informationsamtes der Bundesregierung. Bonn, im Februar 1957. — Vakarų Vokietijos Valdžios Informacinis BIULETENIS. Šis vasario mėn. numeris buvo specialiai paskirtas Baltijos kraštų kovai prieš Sov. Sąjungą nušviesti. Patalpinta taip pat Dr. Karvelio kalba. Tai didelis mūsų kovos veiksmų nuopelnas.

Las dos Caras de los Comunistas. Suplemento del periodico „Voz de la Libertad“, dir. J. P. Martinez Bersetche, Montevideo 1957. Išsamiai ir vaizdžiai aprašyta Urugvajaus komunistuojančių lietuvių ekskursijos į Lietuvą įspūdžiai. Taip pat atidengiamą visa eilė įdomiausių užkulinių faktų, kuriais parodoma koks komunizmas šiuo metu yra Lietuvoje teorijoje ir praktikoje.

„Voz de la Libertad“ No. 9 Director responsable: J. P. Martinez Bersetche. Tai organas kovai prieš komunizmą. Šiam laikraščiui vadovauja didelis lietuvių draugas J. P. Martinez Bersetche.

Rytų ir Centro Europos Tautų laisvųjų atstovų komitetas Londone kovo 29 d. susirinkęs posėdyje, priėmė rezoliuciją, kurioje reikalaujama: 1. Sovietų kariniai daliniai privalo iš mūsų kraštų pasitraukti, 2. Centro ir Rytų Europos kraštuose sukurti laisvas ir tikrai demokratinės santvarkas, paremtas laisvais rinkimais, 3. Įjungti mūsų išlaisvintuosius kraštus į Jungtinę Europą, 4. Sudaryti bendrą Europos saugumo sąjungą. Lietuviams posėdyje atstovavo M. Bajorinas ir J. Vilčinskas. (E.).

SKAUTŲ SKYRIŲ veda REDAKCINĖ KOMISIJA

Balandžio 23-ji Pasaulinė Skautų Patrono Diena LIETUVOS SKAUTŲ KANKINIŲ DIENA

Senaisiais laikais riteriai mirdavo už savo pasirinktus idealus, kurių pats svarbiausias buvo tiki...

Lietuvos skautai praktikuodami tas pačias idėjas ir jomis eidami taip pat davė asmenybių, kurie savo gyvybes paaukojo už mums nemažiau brangius idealus — tautos reikalus.

Mums visiems gerai žinomas komunistinio teroro siautėjimo pirmasis laikotarpis, palikęs daugelį Lietuvos vietų kruvinių dėmių, kurių didžiausios tai Pravieniškės ir Raišių miškelis. Jose yra žuvę nemažai...

skaičius moksleivių skautų. Ir netik per pirmąją bolševikinę okupaciją, bet dar ir dabar tebevyksta aukavimas už tuos pačius idealus ir sudedamos už tai nemažos aukos. Tos mūsų šventės proga nulenkt galvas susimastykime, o tie idealai, už kuriuos jie paaukojo savo gyvybes, tebūna visų mūsų tikslų keldis, pagal kurį, nors ir esame išmėtyti visuose penkiuose rutulio žemyuose, susirinkime visi į tas mums brangias vietas, kurių mums niekas iš mūsų širdžių neišdildys.

Š. m. gegužės mėn. 11 d. Skautai išvyksta į Berisso su „Šienapiūtės“ gastrolėmis į Berisso. „Mindaugo“ dr. jai prašant, jų 26 metų sukakties proga.

VELYKŲ ŠVENČIŲ, ŠV. JURGIO ŠVENTĖS IR DRAUGOVĖS ĮSIKŪRIMO SUKAKTIES PROGOMIS SVEIKINA MIELUS SESES IR BROLIUS SKAUTUS ARGENTINOJE — BUDEKME! Jūsų Sktn. V. Lesniauskas

SVEČIUOSE PAS URUGVAJIAUS LIETUVIUS

(Tęsinys iš pr. „Laiko“ nr.) Sekmadienis. Jau prasidėjęs lietuvių radio pusvalandis. Šiuo momentu matau visus rimtais veidais, ir tįmptai klausančius. Trumpas pranešėjo žodis, žinutė apie mus: apie dalyvavimą pamaldose ir vakarinį pasirodymą. Ir štai prasideda mūsų šventės programa. „Atvežėm širdingus sveikinimus visiems Jums ir“... taip pradėjo p. Čikstas. Jo kalba neilga, bet turininga. Po jo sekė kiti: čia vienas, čia antras, ir bematant prie galo. O kaip norėtus dar ilgiau paklausti...

Čia laikas sparnuotas. Atvažiuavę tik ir nenuleidžiam akių nuo laikrodžio rodyklių: vis skubam ir skubam. To laiko maža, o darbo begalės...

Štai ir vėl, ta pati, baltoji, raudona stogu bažnytelė. Ji pasidabinusi, lyg prieš iškilmingą šventę. Nudžiugina ji mus savo iškelta mūsiška trispalve, jei ne ta kita, manytum esąs kur nors mūsų bažnytkaimy. Pasipuošdavo kadaise svečių belaukiant. O kaip senai bematytas toks reginys!...

Jis toks mielas, toks savas. Lipam skubotai aukštyn. Netrukus turį prasidėti pamaldos. O kiek žmonių: ir sėdinčių, ir stovinčių, lyg per atlaidus Lietuvoje.

Jau laikas ir mums. Pamaldas laiko tėvas J. Bružikas. Vargonuoti imasi mūsų muzikas — Stasiulis. Ir pagal senas lietuviškas tradicijas drauge su visa žmonių minia traukiam „Pulkim ant kelių“. Ir tuoj

seka antroji mūsų giesmė, tai Gruodžio „Tėve mūsų“, išpildo mūsų aštuoniukė. Ir tyliai plaukia maloni melodija, skverbdamosi net į pačius giliausius sielos užkampius... Giedoti čia tikras malonumas — kok- skambėjimas, nepalyginti su vakarykščia diena teatre... Po to išpildymo seka Liucia su „Ave Maria“. Ji susikaupus, atrodo įsilygvenus į pačios giesmės turinį. O jos balso aidėsiu pripildyti ir patys mažaisi bažnyčios užkampėliai. O aplink toks tylumas, toks šventas ramumas. Rodosi, bažnyčioje esam mes vieni... Ir štai iš po švelnios, tylios melodijos griausmingas „Benediktus“. Sužiuo aukštyn šimtai akių, o melodijos galingumas drebina netik bažnyčios langus, bet ir sienas. Visi jau jį pažįsta — tą maloniai besišypsant į jaunąjį Šaliapiną — Slančiauską... Po didžios audros ir galingos perkūnijos — vėl randasi didis senlėtas ramumas, kaip pasklaidas ramus, malonus Crucifixus ir pabaigai vėl aštuoniukė duoda ramia, švelnios melodijos Andriuškos giesmę „Palaimintas iveršpats“. Pamaldos pasibaigė. Dar viena malda į Šv. Kazimierą — mūsų krašto ir mūsų skautų globėją... Ir galinas, drebinaš net patį bažnyčios bokštų himnas „Lietuva tėvynė mūsų“! Ir malonu, ir graudu. Retais susikaupimo momentais teišsiveržia toks griausmingas himno sugiedojimas... Tai dviejų lietuviškų kolonijų, vienai mestandžių, vienai vargstančių — pasisakymas... Tai lietuvių broliška sielų šventė...

Retos progos akivaizdoje

(Atkelta iš 6 psl.). sunkintų paskirdamas Sąjunos Fondui po 100 pesų į mėn. Daleidžiūnt, kad atsirastų tik 200 tautiečių, prisidedančių prie šio plano, vienų metų laikotarpyje sukeltumėm 240.000 pesų kapitalą. Jo pilnai pakaktų užpirkimui tinkamos nuosavybės. Dar po 2 metų nuosavybė liktų išmokėta. Mūsų kolonija laimėtų naują vertingą tautinį ir kultūrinį centrą ir būtų nutiestas kelias į dar didesnių bei reikšmingesnių sumanymų įvykdymą. Viskas priklauso nuo to, kiek mūsų bendradarbiaus Fondo išvystyme. Keli daug nenuveiks. Pora šimtų užlemtų visą reikalą. O mūsų yra ne pora šimtų, bet žymiai daugiau. Kiekvienam pasireiškus bei atidėjimo, lengvai ištesėsime. Jei sėdėsime sudėję rankas, stebuklų tikrai nesulauksim. Buenos Aires, 1957 - III - 28 d.

išgirdom malonią staigmeną, kaip medicinos personalo dalyvis argentinietis, kuris gyvai ir gražiai išpildė mums triukšmingąjį „Ugnies šokį“ ir net padainavo braziliška dainelę. Taip iš pietų pasidarė net meniškas koncertas. Netsiliko ir mūsų šokiai, užtraukdami skambią sutartinę: ir vieną, ir kitą. To gražaus pobūvio prisiminimui prašėm pasirašyti į mūsų garbės knygą... Na, ir biro parašai, ir reikiškes mintys, ir gražiausi linkėjimai... Juk ir viskam turi būti galas. Noroms nenob...

Daugelį įdomavo prieš akis esąs roms pradėjo išlėto skirstytis. kalnas. Ir kopė į jį didesniais ir mažesniais būreliais, lyg žąsys. Ir juo aukštyn — tuo gražesni atsidaro vaizdai. Jau ir viršūnė, pasiekta ji su didžiausiomis pastangomis. Ir čia stovi priešų atrama — tvirtovė: iš kieto, pilko akmens... Ji dar iš senųjų laikų ir primena visiems portugalų bei ispanų grumtynes dėl dominavimo šiame patogiam pajūryje. O dar ir dabar štai, tai vienur, tai kitur tebestovi išmėtytos senoviškos patrankos. Jau jos gerokai apgraužtos aštrių laiko dantų. Viduje pastato — karo muzėjus. Čia rasi visą — kas primena jų laisvės kovas...

Kiek žemiau stūkso prie kalno prisiglaudusi kavinė. Ji turi taip pat nemaža lankytojų. Ateina čia daugelis: kas jaučia vaizdų alkį, kas kankinamas vienatvės, ar kas ramiai sau pasvajoti norėtų. Radom jau čia ir saviškių būrį. Gaila, kad negalim tegalim tais gražumynais sotiintis. Viskas taip sutvarkyta, kad daug ko galėtume pamatyti. Ir taip per dienas — iš vienos vietos į kitą, o iš tos į trečią... Ir leidžiamės vėl į tą mažytę bažnytelę, kuri lyg degtukų dėžutė štai ten po mūsų kojomis. Rods, ženk vieną žingsnį ir būsi ten. O kiek vargo, kol nuo jos užkopėm į viršū...

Povilas ir Valerija Petronytė-Ras tauskai, dideli Aušros Vartų lietuvių paraprijos geradariai, balandžio 29 d. švenčia savo 25 metų šidabrinę moterystės sukaktį.

Pakeliui aplankom dar vieną lietuvių kultūrinę buveinę. Kaimynystėje ji su bažnyčia. Ir sugyvena kaip du geru kaimynai. Ir nesipyksta jiedu, ir vienas kitam padeda. Tai čia įsikūręs Savišalpos Kultūros Klubas. Lietuvių lėšomis nupirkta, anksčiau čia mokykla buvusi. Pasėdim, apžiūrėm ir leidžiamės toliau. Jau laikas galvoti apie paskutinį mūsų vargą: neprievartaujama, bet savų gerų norų kūrinį...

Štai vėl salė pilnutėlė. Grūste prigrūsta ir net stačių. O mes jau paskutinį kartą prieš publikos akis. Jau pradėdam. Trumpi tėvo Dauginčio žodžiai, po jų vėl mūsų šokis. Ir taip kas karta... Šis mūsų pasirodymas, tai atsisveikinimo šventė, ir drauge mūsų lietuviškosios skautiškos šventės, apie kurią kalbėjo vienas iš mūsų... O štai prieš visus susstoją vyras ir mergaitė. Abu tautiniam apdare. Ir deklamuoja iškilmingai „Nuženkt Galybė iš Daniaus“ tai skautų himnas duete, atlieka D. Valentinaite ir T. Jackevičius. Abu interpretacijos meno atstovai. Čia viskas vyksta jau kiek kitaip, negu anksčiau. Veiksmų pasikeitimus užpildo savo jumoristiniai perlūkaiš pats viso mūsų meno galva — J. Valentinas. Daug ko matęs daug pergyvenęs. Ir čia jis randa visiems „paguodos“ žodį. Toliau puošni, madinga piemenaitė išpildo „Ganiu palšus jautelius“ ir „Karveilė“ išpildo mūsų vienturtė L. Paluilionytė, akompanuojant Eugenijai Čikštaitei... Ir laikas atatin-ka žodžius. Išgirstam lyg protėvių dvasios mums šauktų, ir žadintų lyg visus mus iš miego. Tai B. Brazdžio „Šaukiu aš Tautą“! Išpildo D. Valentinaite. Nedeklamuoja ji —

Ponui Jonui ir Regimantui Vedegiams skaudaus liūdesio valandoje ŽMONAI IR MOTINAI mirus, širdingiausių užuojautą reiškia V. S. ir D. Babroniai

ALEKSANDRĄ STASIULĮ, jo tėveliui Lietuvoje mirus, unoširdžiai užjaučia Skautų Draugovė

bet gyvena, — ir mintyse ir žodžiuose... Ir vėl išgirstam visų pamėgtąjį — jauną pajėgą, bosą A. Slančiauską su „Aukštas krantas“ ir „Kur bakūžė samanota“. Nenoriai buvo publikos paleistas — jėga paspruko. Po to pirmosios dalies pabaigai visų mėgiamieji tautiniai šokiai, Z. Jau-niaus vedami atliko dar visiškai naują „Voveraitę“. Trumpa pertrauka. Ir tuoj pradėdam antrąją dalį lietuviškų dainų pynę akordeonu virkdo E. Radionovas.

Ir vėl žmonių vilioti pasirodo L. Paluilionytė, išpildydama iš Verdi operos „Rigollete“ arijas. Pagavo ji žmonių širdis, bet ir ją žmonės bus pasigavę. Nepaleidžia, kol neduos ko nors daugiau. Na, ir išpildo jų norą, ir dainuoja „Kad aš našlai tėlė“. Nevienam akis suvilgė ašara, ir ne vieno rūščiai susiraukė kakta... Paskendo tolimoj prisiminimų praeityje... Iš šios liūdnos padėties išgelbėjo E. Radionovas, patraukdamas ir nusivesdamas žmonių širdis galybė gražiausių valsų melodijomis. Ir tose liūliuojančiose melodijose vyrų šokikų grupė išpildė vik-rūjį Mikitą, o nenurimstant publi-ka pridėjo gyvąjį šustą. O tačiau vieną kartą atėjo galas...

Užbaigai tėvas Daugintis pasakė daug malonių žodžių. Buvo perduota atvežtoji mūsų sportininkų taurė. Po to trumpas, žinomo krepšininko ir Urugv. liet. „Vyties“ krepšinio

kines giesmes, kurios per „Amerikos Balsą“ bus transliuojamos į Lietuvą. Iš Lietuvos ateina žinios, kad „Amerikos Balso“ transliacijos ten gerai girdimos ir plačiai jų klausomasi. Šios transliacijos girdimos net tolimame Sibire.

PADEKA Damutei Sabūnaitei, Elenai Tal-mantaitei ir Veronikai Sokaitei už švaros priežiūrą per Didžiąją Savaitę bažnyčioje ir paraprijos patalpos nuoširdžiai dėkoja Paraprijos Klebonas

BERISSO „Mindaugo“ D-jos 26 m. sukakties proga iškilmingos šv. mišios bus laikomos balandžio 28 d., sek-madienį, 10 val. Berisso paraprijos bažnyčioje.

MISIJOS BERISSE Per visą Didžiąją Savaitę Berisso kolonijos lietuviams vyko misijos, kurias vedė kun. K. Černiauskas. Misijas buvo pradėjęs vesti Tėvas J. Bružikas. Tačiau negalėjus iš Mon-tevidėo atvykti Tėvui J. Venckui, misijų vesti į Avelaneda, teko Tėvui J. Bružikui grįžti iš Berisso ir misijas vesti Aušros Vartų liet. bažny-čioje.

Nemažas Berisso lietuvių skaičius pasinaudojo misijomis, ypač buvo gausiai lankomos paskutinės misijų dienos. Priskėlimo pamaldose dalyvavo daug tikinčiųjų ir jos praėjo tikrai pakilusioj religinėj nuotaikoj.

BUS STATOMA „ŠIENAPIŪTĖ“ BERISSE

„Mindaugo“ D-jos sukakties proga 1957 m. gegužės 11 d., šeštadienį, 20.30 val. bus statoma G. Veličkos 2-ųjų veiksmų muzikalinė pjesė „Šienapiūtė“. Veikalą suvaidins Argentin-os Lietuvių Skautų Draugovės vaidintojai, atvykę iš Avellanedos. Vaidinimas lankiamas su šūsiudomė-jimu, nes tai pirmas kartas, kai į Berisso koloniją atvykstama su tos rūšies veikalu.

Kazimieras Pilka, didelis „Mindaugo“ draugijos veikėjas, solistas ir vaidinimo programų išpildytojas ser-ga ir yra gydytojų tiriamas sanato-rijoje Asistencia Social del Carne, Laplatoje.

VILLA LUGANO CONVOCATORIA

a Asamblea General Ordinaria del CENTRO LITUANO

Señor Asociado: En cumplimiento de lo dispuesto por nuestro Estatuto y Reglamento Social, tenemos el agrado de dirigirnos a Vd. con el objeto de invitarle a concurrir a la Asamblea General Ordinaria, que se llevará a cabo en nuestro local social, calle Tabaré 6950, el domingo 28 de abril de 1957 a las 16 horas, a fin de tratar la siguiente

- ORDEN DEL DIA: 1º) Lectura del acta anterior. 2º) Designación de dos asociados para firmar el Acta. 3º) Consideración de la Memoria, Inventario, Cuentas de Gastos y Recursos, y Balance General. 4º) Informe del Organó de Fiscalización. 5º) Aceptación de nuevos socios. 6º) Renovación total de la Comisión Directiva para los períodos 1957 - 1958 y del Organó de Fiscalización para el período 1957. 7º) Informe de la Com. de Construcción. 8º) Cierre de la Asamblea. Sin otro motivo y contado desde ya, con su puntual asistencia, saludamos a Vd. con nuestra consideración más distinguida.

A. A. Mičiūdas Presidente Beatriz Petrauskas, Secretaria.

BUENOS AIRES

ŠV. CECILIJOS CHORO GIESMĖS PER „A. B.“ BUS PERDUOTOS Į LIETUVĄ

Velykų švenčių proga šv. Cecilijos choras giedodavo į radio transliacijoms vartojamas juostas tris Vely-

Draugovės adjutantui s. v. skilt. REGIMANTUI VEDEGIUI, jo tėveliui ir artimiesiems dėl mamytės ir žmonos mirties, reiškia nuoširdžiausių užuojautą Visi Lietuviai Skautai

**A. + A.
MŪSŲ MIRUSIEJI**

**A. A. MOKYTOJA PRANCIŠKA
SIMINSKAITĖ - VEDEGIENĖ**

Po ilgos pusketvirto mėnesio ligos, mirė balandžio mėn. 22 d. Alvarez ligoninėje.

Pr. Siminskaitė gimė 1907 m. vasario 12 d. Šiauliuose. Baigus pradžios mokyklą tais pačiais metais įstojo į šiaulių suaugusių gimnazijos 3-čią klase. Po 2-ųjų metų perėjo mokyti į šiaulių Mokytojų Seminariją, kurią 1930 m. (dėl ligos mokslą buvo perarankus 2 metus) ir baigė. 10 metų mokytoja šiaulių ir Panevėžio pradžios mokyklose. Dėl silpnos sveikatos, 1940 m. pasitraukė iš mokytojos darbo. 1944 m. kartu su vyru ir sūnumi pasitraukė į Vak. Vokietiją, iš kur brolio Edvardo, sesers Kazimieros ir švogerio Jono Fijalkauskų kviečiami, 1938 m. lapkr. mėn. atvyko į Argentiją.

Silpnos sveikatos, bet gabi mokytoja, mokyklų vadovybės buvo įvertinta kaip gabi ir gera vaikų auklėtoja. Bendradarbiavo, iškelndama įvairius pedagoginius klausimus, ir spaudoj. Gera ir pavyzdinga šeimos motina ir žmona; nuoširdi ir praktiška.

**MIELAS „LAIKO“ SKAITYTOJAU,
AR JAU UŽSIMOKEJAI PRENUMERATŲ?**

Už „žvaigždę“ ir „Laiškai Lietuviams“ prenumeratas prašome mokėti „Laiko“ administracijai ar „Laiko“ atstovni Pijai Gudelevičiui. Metams kainuoja 50,— argentiniešų pesų.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS
adresas:
Rambla, Rep. de Chile 1606,
Montevideo.

* Montevideo Liet. Kat.
RADIO PUSVALANDIS
yra kiekviena sekmadienį 8.30 val.
vieto radio Solis bangomis (CX 44).

* **KIRPYKLA „OLGA“** — Ilgalaikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškomis mašinomis ir naujais metodais. Pirmama mokinės —

Olga Jasiulytė - Vitkauskienė,
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

**ŪŽINIŲ IR UŽUOLAIŲ
DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ**

Parduodam medvilnė, vilnos įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas Šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

ELEKTRICISTAS

• **PRECIZINĖ ELEKTROS
TECHNIKA**

REMONTUOJAMA:

- ŠALDYTUVAI - HELADEROS,
- RAŠOMOSIOS,
- SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir
- VENTILIATORIAI.

Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS

B. A S A K A

Dirbtuvė-taller: Butas:
MEXICO 706 MEXICO 950
T. E. 38 - 2950

kuojanti katalikė bei Gyv. Rožančiaus Brolijos narė. Paliko liūdną vyrą Joną, inž. stud. sūnų Regį, brolių Eduardą, seserį Kazimierą ir švogerį Fijalkauskus bei daug pažįstamų.

Lietuvoje liko dar gyvi tėveliai. Gegužės 5 d. 9 val., sekmadienį, Villa Lugano Seserų koplyčioje bus laikomos šv. Mišios už a. a. Prancišką Vedegienę. Mišias užprašė Gyvojo Rožančiaus rBoliija.

— Gegužės 22 d. 9 val. Aušros Vartų liet. bažnyčioje bus atlaikytos iškilmingos šv. Mišios a. a. Prancišką Vedegienės mėnesio mirties dienoje.

Į pamaldas yra kviečiami visi giminės ir pažįstami.

— Velionė Pranciška Siminskaitė - Vedegienė buvo pašarvota specialiai tam reikalui skirtuose kambariuose c. Castro Barros 831, Buenos Aires. Vainikus, pagerbti mirusią, prisiuntė: sesuo Kazimiera ir jos vyras Fijalkauskas, brolis Eduardas, Villa Lugano lietuviai, Lietuvių Centras, L. S. K. „Kovas“, Kairėlių šeima ir kt. Šeimos gi vardu — vyta ir sūnus. Vieton vainikų aukojo: Arg. L. Bendruomenė \$ 300.—, Arg. Liet. Buv. Karių ir Kovotojų S-ga \$ 300.—, Skautų Draugovė \$ 200.—, p.p. Palūlionių šeima \$ 500.—, Pr. Tamoševičius \$ 200.—, p.p. Galeckų šeima \$ 100.—, Villa Lugano lietuvių kolonija, be vainiko, paaukojo dar \$ 920.—.

Velionė palaidota, dalyvaujant dideliui būriui tautiečių, Flores kapinėse.

— Balandžio 11 d. ryte širdies liga staiga mirė Steponas Oksas, sulaukęs 60 m. amžiaus. Velionis buvo kilęs iš Genėtinų km., Vadoklių v., Panevėžio apskr. Į Argentiją atvyko 1924 m. ir apsigyveno Buenos Aires mieste, kur 1928 m. sukūrė šeimos židinį su darbuočia lietuvalte ir uole katalike Ona Gudirgyte. Po kelių metų persikėlė į Berisso kur abu dirbo Swift ir Armour gyvulių mušyklose. Pasistatė savo namus Concordia nr. 167, kur ir buvo pašarvotas. Su Stepono Okso mirtim Berisso lietuvių kolonija neteko rimto, nuoširdaus katalikų veikėjo ir patrijoto, kuris buvo nuolatinis „Mindaugo“ draugijos ir jos valdybos narys ir A. L. B. Berisso skyriaus valdybos narys. Palaidotas La Plata kapuose, dalyvaujant Kun. J. Margiui ir daugybei Berisso lietuvių su keliasdešimt vainikų. Nuliūdime liko žmona Ona; Lietuvoje sesuo Juzė ir brolis Juozas; Šiaurės Amerikoje trys broliai, Argentinoje švogeris Kazimieras Gudirgis ir pusbrolis Kazimieras Vaitiekūnas. Viešpats tesutelkia jam amžiną atilsį.

* * *
Balandžio 22 d. aprūpinta šventais sakramentais Temperley mirė a. a. Ursulė Girdvilaitė Samulienė, 72 m. amžiaus. Velionė buvo kilusi iš Kupiškio. 1920 m. iš Lietuvos išvažiavo į Šiaurės Ameriką, Ten sukūrė lietuvišką šeimą. Po kurio laiko vėl grįžo atgal į Lietuvą. 1925 m. atvyko į Argentiją. Prieš šešis metus tą pačią mėnesio dieną mirė jos vyras. Šiaurės Amerikoje

FARMACIA "NENISKIS"
ANTONIA NENISKIS de GUTIERREZ
FARMACEUTICA
AV. SAN MARTIN 740
BURZACO
(Pdo. Ate. Brown)
30 metrų nuo Av. Espora, priešais col. San Vicente stotį.
KALBA LIETUVIŠKAI.

**FOTO "REPORTER" —
JŪSŲ PATARNAVIMUI.**

Jei norite turėti geriausias sužiuduotuvius, vestuvius, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į **FOTO "REPORTER"**, kur fotografas profesionalas yra pasiruošęs Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.

L. KANČAUSKO,
FOTO "REPORTER",
c. Mendoza 2249, Avellaneda
(prieš liet. bažnyčią).

AUTOMOBILIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ
ATLIEKAMA:
REGULIAVIMAS — REMONTAS — STABDŽIAI
RADIOTORIAI.
ELEKTRINIS VIRINIMAS IR TEKINIMAS (soldadura, autogena, electrica ir torneria)
Sav. MEŠKAUSKAS y CIA.
ESCALADA 2052 T. E. 21 - 6541 CAP. FEDERAL
(Altura Av. de Trabajo 5000)

MIKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ
MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS
DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68 - 7208

DĖMESIO!
HURLINGHAM, PALOMAR ir CASEROS KOLONIJŲ lietuviams Misijos prasidės balandžio 28 d., sekmadienį, 11 val., per Sumą, N. S. de la Merced parapijos bažnyčioje, c. Uruguay 251, Caseros.
Pamokslai paprastomis dienomis bus rytais 8 val. ir vakarais 20 (8) val.
Antradienį vakare bus pritaikinti pamokslai tik moterims, trečiadienį — vyrams. Visos kitos misijų dienos bus bendros.
Misijos tęsis visą savaitę ir baigsis gegužės 5 d., sekmadienį, 10 val. per Sumą, Colegio Cristo Rey Seserų koplyčioje, c. San Martin 600, Caseros.
Misijas ves misijonierius Tėvas Bružikas, S. J.

liko sūnus Vitalis. Daugiau giminių neturėjo. Palaidota Lomas de Zamora kapuose. Laidotuvėse dalyvavo ir su daug vainikų į kapus palydėjo visi Temperley lietuviai. Amžiną atilsį duok mirusiam Viešpatie.
A. + a. Petras Klatkauskas, kaip pranešė vietos laikraščiai, nelaimingai žuvo dirbdamas su traktorium Tres Arroyos apylinkėse. Jo vairuojamas traktorius įkrito į požeminę duobę, mirtinai prispausdamas nelaimingąjį.
TEMPERLEY
PRANESIMAS
A. L. B. Temperley Apylinkės Valdyba kviečia atvykti į susirinkimą, kuris įvyks š. m. balandžio mėn. 27 d. 18 val. pas p.p. Morkūnus, 6-ta g-vė., nr. 450, Villa Sastre, Temperley.
Nariams dalyvavimas būtinas. Po susirinkimo bus vermtas. Norintieji galės prisidėti.
Apylinkės Valdyba
PADEKA
Nuoširdžiai dėkojame visiems Villa Sastre (Temperley) lietuviams už nuoširdumą ir pasiaukojimą lankant ir net išties naktis budint ligoje prie a. a. Ursulės Samulienės. Taip pat už prisiuntimą vainikų velionės laidotuvėms dėkojame sekantiems asmenims: Šovinienei, Zuozai, Šekiams, Pleitams, Jaremchukams, Žukauskams, Gikiams ir visiems kaimynams.
Petronėlė ir Ciprijonas Miežinskai
**LAISVĖS GINKLAS — GERA,
LIETUVIŠKA SPAUDA**

**PIRMAEILIS GROŽIO SALONAS
"LA RUBIA"**
SAVININKĖ IR VEDEJA
ONA KASPARIENĖ
SOLER 3441 T. E. 86-2528 Buenos Aires

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS
JUANA DAILYDĖ, vedėja
SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.
ALBERTO E. TIMINSKAS
COCHERIA „M I T R E“
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro kelesiones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.
B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

V. R A M A N A U S K A S
RADIO TECHNIKAS
mokslus baigęs JAV-bėse.
Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.
POLA 289, Buenos Aires
T. E. 64 - 4154

* **MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLA „HENRY“**. Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius.
Leandro N. Alem, 818, Banfield.

* „PENSION LITUANA“, sav. Juozas Palšis: Villa Rumpal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žvino kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Gijemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* **ALF. DEGULIO ir K. PAULASKO** lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

LIETUVIŠKAS PENSIJONAS
c. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli plažo, atidarytas visus metus. Kuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. vėpiginta kaina.
Savininkas
JUOZAS VASILIAUSKAS

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS
ISNUOMUOJAMA PIJANINUS
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92
* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ**
Sav. Mikėlionis Cosquin 5565, Villa Lugano.
TEXTIL BRAŽĖNAS
Lietuvių audimo fabrikas.
Tucuman 3718
Monte Chingolo 4 de Junio
Jaunosios ir kūmos pasisiūkit suknius (ajuar) pas Profesorę **ONĄ BALNAITYTĘ**, c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud. **SINGER SISTEMA**
* **OPTIKAS V. RASIČNAS**: Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.
Imprenta de "LAIKAS"
Mendoza 2280 * Avellaneda

Buenos Aires Avellaneda

AUSROS VARTŲ LIET. BAŽNYČIOJE SEKMINGAI PRAEJO MISIJOS IR ISKILMINGAI ATŠVĖSTA VELYKOS

Priešvėlykinis šių metų dvasinis lietuvių atsinaujinimas buvo našus ir sėkmingas. Visose kolonijose buvo prarastos misijos, išskyrus Hurlingham, Palomar ir Caseros liet. kolonijas, kuriose misijos prasidėjęs balandžio 28 d. ir tęsėsi iki gegužės 5 d. Misijos Buenos Aires liet. kolonijose pravedė, jau visiems daugeliu atvejų gerai pažįstamas, misijonierius Tėvas J. Bružikas S. J. Misijonieriaus pamokslai yra liaudinio stiliaus ir misijinio pobūdžio, t. y. skiriami daugiau tiems, kurie dar gana silpni tikėjimo dalykuose. Pamokslai ypač patinka senosios emigracijos daugeliui tautiečių, nes jiems primena anų Lietuvos laikų pamokslų stilių ir jų perdavimo būdą.

Misijų pamokslai visomis dienomis buvo gausiai lankomi, o ypač paskutinėmis Didž. Savaitės dienomis. Priskėlimo pamaldas atlaikė kun. V. Šimanskis, MIC. Per pamaldas gražiai giedojo sv. Cecilijos choras, vadovaujamas Vac. Rymaničiaus. Mišiose solo partijas atliko A. Slančiauskas. Gausiai susirinkusiems į Velykų pamaldas šventinius sveikinimus ir linkėjimus perdavė laik. einantis klebono pareigas kun. J. Margis, MIC., o paskutinį misijų pamokslą pasakė misijonierius kun. Bružikas, S. J., ragindamas visus gausiai burtis prie savo bažnyčios ne tik Velykų ir misijų proga, bet ir kiekvieną sekmadienį. Lietuvių pareiga — pabrėžė misijonierius — melstis savo bažnyčioje, tam ji yra statyta, kad lietuviai savo bažnyčioje ir sava kalba garbintų Dievą. Tik labai toli gyvenantieji yra atleidžiami nuo šios pareigos. Tačiau ir šiuo atveju neatleidžiami nuo mišių išklausymo ir turi eiti į artimiausią bažnyčią. Tačiau visuomet yra geriau atvykti į savąją, nes čia visos apeigos yra mums artimesnės ir mūsų senosios tradicijoms pritaikintos. Misijonierius pamokslą baigė atsiprašydamas už ne kartą pasakytus aštrus žodžius, kas buvo padaryta norint tik gero ir siekiant išjudinti nekuriuos tautiečius iš dvasinio nerangumo. Misijos buvo baigtos Krikšto įžadų atnaujinimu ir misijų palaiminimu.

Berisse misijas pravedė kun. dr. K. Černiauskas, MIC. J. V-ka.

TINKAMAI PRAVESTA PROPAGANDA LIETUVOS LAISVĖS BYLAI IR JOS MENAI

Radio Excelsior jau kuris laikas turi įvedęs valandėlę „Sentimiento y Voz del Mundo“ (Pojičiai ir pasaulio balsas), kurioje radio klausytojai supažindinami su įvairių tautų, gy-

venančių Argentinoje, muzika, istorija, papročiais, kultūra bei dabartiniu šios tautos stoviu. Tektų paminėti, kad šią radio valandėlę galima būtų pavadinti antikomunistine, nes joje kaip tik pabrėžiama Maskvos pavergtų tautų likimas.

S. m. balandžio mėn. 21 d. 9 val. 45 min. valandėlė buvo paskirta lietuviams, kurioje buvo perduotos dvi Čikagos vyrų choro diriguojamo Broniaus Jonušo, įdainuotos dainos: J. Starkos „Tušti paliktieji namai“ bei S. Grauzinio ir B. Jonušo „Jau praverptos dvaro stonios“.

Pranešėjas apibūdindamas lietuvių tautos kelią, aiškiai pabrėžė, kad ši taikią ir aukštos kultūros tauta yra bolševikų pavergtas ir niokojama. Pranešėjas komentuodamas dainą „Tušti paliktieji namai“, pabrėžė, kad ji parašyta į Sibirą ištremtųjų likimui pagerbti. Ta pačia proga nurodė, kad 1941 m. birželio mėn. dienomis buvo į Sibirą išvežta 35.000 lietuvių.

Sentimento y Voz del Mundo valandėlės vadovė turėjo pasikalbėjimą su agr. A. Šantaru. Žurnalistas Ricardo Torral ypatingai interesavosi lietuvių liaudies dainomis. Agr. A. Šantaras atsakinėdamas į p. R. Torral paklausimus, paminėjo, kad lietuvių tauta turi daugelį tūkstančių dainų, kuriose iškeliamas garbinga tautos praeitis ir jos didvyriai, kad liaudies dainos labai turtingos savo motyvais ir formomis ir kad daugelis svetimačių domėjosi ir domisi liaudies dainų poezija, paminėdamas Goethę ir Lessingą.

Šio pasikalbėjimo metu agr. A. Šantaras pabrėžė, kad nors lietuviškos dainos esančios pilnos nostalgijos, tačiau jose netrūksta nei optimizmo nei vilčių. Paminėjo taip pat, kad lietuvių tautoje, nors šiuo metu ir pavergtose, gimstančios naujos dainos apie šių dienų didvyrius, o tai rodo, kad Lietuva ir vėl bus laisva ir nepriklausoma. Per radio valandėlę perduotos plokštelės yra iš J. Gilvydžio rinkinio.

Ta pačia proga norėtųsi atkreipti mūsų pačių tvarkomos radio valandėlės vadovų dėmesį, kad pastarieji ieškotų būdų ir priemonių pajvairinti „Lietuvos Aidus“ giliau ir išsamiau paruoštomis programomis.

„Lietuvos Aidai“ kaip tik šiuo metu švenčia savo dešimtmetį, per kurį atliko labai gražų ir didelį patriotinį darbą. J. V-ka.

NAUJA SPORTO KLUBO „KOVAS“ VALDYBA

Š. m. balandžio 14 d. L. S. K. „Kovas“ visuotiname narių susirinkime išrinko sekančią valdybą: Pirmininkas — J. Petraitis, vicepirmininkas — R. Vedegys, sekretorius — L. Šaulys, išdininkas — Z. Jaunius, valdybos narys — V. Petronaitis.

Linkėtina naujai valdybai suaktyvinti sportinę mūsų kolonijos veiklą.

MOTERŲ IR MERGAIČIŲ DR-JA „BIRUTĖ“

RENGIA ISKILMINGĄ

MOTINOS DIENOS MINĖJIMĄ.

I.

1957 M. GEGUŽĖS 4 D., ŠEŠTADIENĮ, 21 VAL. (piktualiai)

LIETUVIŲ SALĖJE, BRASIL 835, AVELLANEDA,

įvyks Motinos Dienos minėjimo aktas su sekančia

programa:

1. Atidarymo žodis.
2. Paskaita — p. Genė Rukšėnienė.
3. Baletas — šoka p-lė. Mirta Rukšėnaitė.
4. Gyvasis paveikslas — „Motina“ (10 min. pertrauka).
5. 3-jų veiksmų drama:

„MOTINAI MIRUS“.

Vaidina vietos liet. kolonijos artistai.

PO VAIDINIMO ŠOKIAI PRIE GERIAUSIOS MUZIKOS.

II.

1957 M. GEGUŽĖS 5 D., SEKMADIENĮ, 10.30 VAL.

bus atlaikytos

ISKILMINGOS PAMALDOS

UZ GYVAS IR MIRUSIAS MOTINAS.

Visus tautiečius maloniai kviečiame per abi dienas gausiai minėjimuose atsilankyti ir tuo savo gyvas ar mirusias motutes gražiai ir tinkamai pagerbti.

Mot. ir Merg. „BIRUTĖS“ D-jos. V-ka.

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

(Neskaitant prenumeratų)

\$ 125 — J. Kaselis (iš Urugv.)
 „ 50 — S. Kunca
 „ 50 — D. Zuoza
 „ 18 — K. Mileška.

Visiems LAIKO Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuosirdžiai dėkoja

„LAIKO“ Administracija

PADEKA

Aleksandrui Balčiūnui paaukojusiam \$ 500 Ausros Vartų liet. bažnyčiai reikalingų daiktų įtaisymui,

Bronei Barauskienei paaukojusiai \$ 50,—

Stasiui ir Antaninai Mikelioniams už paaukotas kėdes.

Izabelei Bubnelienei už gražius indus gėlėms, ir visiems prisidėjusiems prie Velykų iškilmių ir bažnyčios puošimo —

Nuosirdų ačiū taria

Parapijos Klebonas

VINCAS DEVEIKIS-PIPIRAS.

Aukštesniosios Inžinerijos mokyklos studentas, balandžio mėn. 14 d. šventė savo šešioliktąjį gimtadienį. Tos dienos išvakarėse jo tėveliai, didelio metalo baldų ir veržklių fabriko savininkai, parengė didelę šventę, kuriai buvo pakviesta didelė daugybė lietuviškojo jaunimo. Jau nuo mažų dienų Vincukas, kaip ir jo trys sesutės nuolatose uoliai dalyvauja lietuviškame veikime, kaip valdyboje, taip sporte bei spaudos darbe ir yra nuosirdūs rėmėjai lietuviškos spaudos bei organizacijų. Ir šia proga buvo tikrai lietuviško jaunimo šventė, kur vien tik lietuviškai ir lietuviškai sveikino jaunąjį solenizantą su gėlimis ir dovanomis giedodami trūkšmingai „Ilgiausių Metų“.

„LAIKO“ GARBĖS LEIDĖJAS.

P. Eduardas Jusys, didžiausias lietuvių pramonininkas Urugvajuje, lankosi mūsų tarpe. Kaip jau žinome p. Jusys dažnai lankosi Argentinoje savo fabriko, prekybos ir kitais reikalais. Būdamas Buenos Aires, niekad nepamiršta aplankyti T. T. Marijonus ir „Laiką“, kurio yra Garbės Leidėju.

SEZONINĖ RUDENS IR ŽIEMOS MADŲ PARODA

Šio mėn. 24, 25 ir 26 dienomis p. p. Survilų madų salionas surengė viešą parodą, kur buvo demonstruojami tos rūšies atitinkami modeliai. Paroda turėjo didelį pasisekimą. Naujųjų modelių komentavimas buvo daromas per Radio del Estado.

Vaistinininkas Juozas Stankus, praleidęs keletą savaitių Pina Mar vasarvietėje grįžo į Buenos Aires ir jau toliau tęsia darbą Franco Inglesa vaistinėje.

Izidorius Stankus šiomis dienomis išėjo pensijon ir gavo nemažą sumą pinigų už praėjusį laiką. Jo žmona Leonora taip pat jau baigia tvarkyti dokumentus ir greitai laiku tikisi gauti pensiją. P. p. Stankai pardavė savo namą Buenos Aires mieste ir baigia statyti didžiulį modernų namą Temperley miesto centre, į kurį žada greitai persikelti gyventi. Namas kainuos virš 350.000 pesų.

Papildomai pranešama, kad Vyčių Draugijos valdybos rinkimuose, kurie įvyko kovo 7 d., vice-sekretorium buvo išrinktas Petras Marčiukaitis.

Inž. Jonas Ramanauskas šiomis dienomis nusipirko didelį žemės sklypą Parque Pereyra pačiam centre, kur greitai laiku žada statyti vasarnamį-chalet su dideliu maudymosi baseinu.

Olga Wogielo, gyv. La Plata, c. 29, Nr. 1156, gabi La Platos Universiteto Ekonominių mokslų fakulteto studentė baigia mokslą ir gaus Contador Publico Nacional titulą. Tai jau ketvirtas lietuvių vaikų paskutiniu metu baigęs aukštuosius mokslus Argentinoje.

Albina Sabaliauskaitė, Urugvajaus Lietuvių Kultūros draugijos sekretorė, balandžio 13 d. iš Monte-

St. Jose USAS
 PORTUGAL 3306
 MONTEVIDEO, CERRO
 URUGUAY

LAIKAS

Franqueo pagado
 Concesión N.º 4289
 Tarifa Reducida
 Concesión N.º 4915

„EL TIEMPO“ Semanario Litvano

Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As., T. E. 20-9027

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 524296

Redaguoja. REDAKCINĖ KOMISIJA. — Rakraščiai taisomi Redakcijos nuostata, nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 50.—, pusm. \$ 27.—, vienas nr. \$ 2.— Urugvajuje met. 6 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

IX METAI Nr. 189

25 DE ABRIL

ARGENTINOS LIETUVIŲ BUV. KARIŲ IR KOVOTOJŲ SAJUNGA

š. m. balandžio mėn. 28 d. 12 val. Lietuvių Salės sodelyje ruošia

VELYKINIŲ MARGUČIŲ ŠVENTĖ.

Programoje numatoma:

bendri „asado“ pietūs su Velykiniais margučiais

margučių ritinimas

margučių mušimas

gražiausio margučio konkursas.

Laimėtojams bus įteikiamos premijos. Gi konkursą laimėjusieji margučiai bus padovanoti Lietuvių Tautiniam Muzėjui, pažymint laimėjusiojo pavardę. Maloniai kviečiame visus lietuvius jau dabar pradėti rinkti stipriausius kiaušinius ir dailinti margučius. Tenebūna nei vieno lietuviu, kuris nedalyvautų šioje šventėje. Kvietimus galima gauti pas p. p. P. Gudelevičių, parapijos raštinėje, p.p. Sakalauską, Dailydę, Tamoševičių, Šantarą, inž. Babronį ir Hurlingame — pas V. Diminskį. Palomare — pas p. Juškevičių.

Kvietimų kaina: vyrams — 30, moterims 25 ir vaikams 15.

video atvyko į Buenos Aires susipažinti su Argentinos draugijų veikimu. Apisistojo pas Antaną Stanevičių, c. Manuel Maza 2623, Val. Alsina. Ta proga aplankė Ausros Vartų liet. parapiją, „Laiko“ redakciją, Lietuvių Jaunimo „Vytiš“ Draugiją ir eilę kitų organizacijų, bei savo pažįstamų asmenų.

Šiomis dienomis Kun. Vyt. Palubinskas MIC lankėsi Buenos Aires su tikslu aplankyti savo jau kuris laikas negaluojančio tėvelio. Ta proga atliko įvairius Rosario lietuvių parapijos ir privačių asmenų reikalus.

PAJIEŠKOJIMAI

Pajieškoma Olesia Jakštaitė, kilusi iš Pabambių km., Skaudvilės valsč. Manoma, kad jau bus vedusi, bet

vyro pavardė nežinoma. Pati pajieškomoji arba apie ją žinantieji prašomi žinlas suteikti „Laiko“ adm.

Pajieškomas Juozas Meškis, anksčiau gyvenęs Berisse c. Montevideo 1826. Jo pajieško jo sesutė Sibile. Pajieškantysis arba apie jį žinantieji prašoma kreiptis į „Laiko“ adm.

ARGENTINOS RAUD. KRYŽIUS pajieško sekančių asmenų:

Jonas Žemaitis, Pranas Laurinaitis, Albinas Kastanauskas, Adela Čiulytė, Leonas Minkštimas, Bronius Lovelkis, Nikodemas Martulaitis ir Vincas Baranauskas.

Minėtų asmenų ieško jų giminės ir artimieji. Pajieškomeji prašoma kreiptis į Argentinos Raudonąją Kryžių arba „Laiko“ administraciją.

„O skambink per amžius vaikams Lietuvos...“

Pirmoji Pietų Amerikos Lietuvių Radio Valandėlė

„LIETUVOS AIDAI“

(transliuoja sekmadieniais nuo 8,30 iki 8,55 val. per LR6 R. Mitre)

rengia

Dešimties Metų Sukaktuvių Minėjimą — FESTIVALĮ

1957 m. balandžio 27 d., šeštadienį, 21 val. (piktualiai)

LIETUVIŲ SALĖJE, BRASIL 835, AVELLANEDA

Programoj:

- 1) Atidarymas ir trumpas 10 metų veiklos apibūdinimas.
- 2) Organizacijų sveikinimai.
- 3) Dr. Basanavičiaus Lietuvių Centro vaidintojai suvaidins 3-jų veiksmų komediją:

„TUŠČIOS PASTANGOS“

DALYVIAI:

DAUBA	V. Misiūnas
DAUBIENĖ	E. Ryselienė
DAUBA, daktaras, jų sūnus	A. Slančiauskas
BARBĖ	B. Rukšėnaitė
BIRUTĖ TAUTVILAITE	L. Švenčionytė
GIEDRIUS	J. Gaidimanskas
GINTAUTIENĖ	E. Deveikytė
GINTAUTAITE	H. Burbaitė
TAMOŠIUS	A. Ruplėnas
GINTAUTAS	A. Misiūnas
I PONAS	A. Ruplėnas
II PONAS	L. Aglinskis
III PONAS	J. Rinkevičius

Sufleris: A. ANTANAITIS. Režisuoja: E. RYSELIENE

- 4) ŠOKIAI, prie geriausios muzikos.

Mielos sesės ir brangūs broliai lietuviai! Parodykite savo karštą pritarimą „Lietuvos Aidai“ radio valandėlei, dalyvaudami patys ir pakviesdami kitus. O tas jūsų prisidėjimas paskatins „Lietuvos Aidus“ aidais aidūžiais skambėti su Lietuvos muzika ir daina ir paskelbti, visų pastangomis atgautą, Tėvynės laisvę!

Įėjimas: Sesėms: \$ 5.— Broliams: \$ 8.—